

κῆς καὶ ἐμφρόνῃ Κυβερνήσει τῇ αἰμνῇ αὐτῇ ἀρχηγῇ
 τῆς Ι. Α. Καποδίστρια ἀπολαύσας τῶν ἐκ τῆς ἡσυ-
 χίας καὶ εὐταξίας ἀγαθῶν, θαυμασίως προσήγ-
 γιζε τὴν πολιτικὴν ἀποκατάστασιν, βάσκοντας,
 Φεῦ! δαίμων· φθνήσας αὐτὴν ἠθέλησε καὶ τὴν κα-
 τακρημνίσαι πάλιν εἰς πέλαγος δυσυχιμάτων δια-
 σφύων τὰ πάντα διὰ τῆς πικροτάτης σερήσεως τῇ
 φιλοσοφοτάτῃ πατρὶς καὶ σωτῆρι αὐτῇ.

Οἱ αἰμνῶντες καὶ θρησκῶντες Μαυρομιχάται συ-
 λαβὸν τὸν ἐδελυράτατον σκιπὸν καὶ ἐμβάψαν τὰς
 ἡμιμοσαγεῖς χεῖρας τῶν εἰς τὸ αἷμα τῷ λυτρωτῇ τῷ
 ἔθνει, καὶ μετὰ αὐτὸν καὶ συναπλάσαν καὶ τὴν τύχην
 τῆς πολυπαθεστάτης Ἑλλάδος, τὸν ὅποιον καὶ ἀπε-
 νόλησαν οἱ ἀλιτῆρες καὶ ἐκτελέσαν, δολοφονῶντες
 ἀσπλάγχυνος τὸν πατέρα τῷ ἔθνει.

Ἀδυνατεῖ καὶ αὐτὸς σχεδὸν ὁ κάλαμος καὶ περι-
 γράφῃ εἰς τῆς αὐτῆς περιστασιν καὶ τὴν τῶν ὑποφαι-
 νομένων κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτο-βενε-
 τικῆς ἀπαρηγόρητον λύπην, τὴν ἑποῖαν εἰς τὰς ψυ-
 χὰς μας διέχυσε τὸ ἀπρεσδέκτον καὶ φρικτὸν ἄ-
 κμα τῆς δολοφονίας τῇ κοινῇ πατρὶς. Συνθηκόν-
 τες καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων τὴν σέρη-
 σιν τῇ εὐεργετῇ ἡμῶν, χύνομεν ἀδιαλείπτως πο-
 ταμούς πικροτάτων δακρύων, βαθύως συναϊδανόμενοι
 τὸ μέγεθος τῇ ἐπελθόντος δυσυχήματος, καὶ ἐλε-
 ενολογῶντες ἑαυτοὺς διὰ τὴν συμφορὰν μας.

Δι' ἀπειρὸν ἀγοθοεργίαι καὶ ἰα μεγάλα εὐεργετήμα-
 τα, ὅσα ἀπηλαύσαμεν ἐκ τῆς φιλοσόφου κυβερνή-
 σεως τῇ αἰδίδμῃ καὶ ἐνδόξῃ ἐκείνῃ ἀνδρὶ Ι. Α.
 Καποδίστρια, ἀναπολόμενα ὅσην ἔπαιζάνουν
 τὴν λύπην μας, καὶ ἀπρκαθιστῶν ἐπαυδιτοτέραν
 τὴν σέρησιν τοιοῦτῃ ἀρχηγῇ, ἐκ μόνης τῆς συνέ-
 σεως καὶ τῶν ὑψηλῶν γνώσεων τῇ ἐπείῃ ἡδυνά-
 μεθα καὶ ἐλπίζομεν τῶν δεινῶν μας τὴν ἀνακέφισιν
 καὶ τὴν πολιτικὴν μας ἀποκατάστασιν. Ἡ ἀνάμνη-
 σις δὲ ὅλων τῶν τούτων δὲν δύναται παρὰ καὶ μᾶς κά-
 μη βαθύως σενάζοντας καὶ ἀπσείλωμεν εἰς αἰώνιον
 αἰνάθημα τῇς ὀλετῆρας τῇ ἔθνει, τῇς ἐδελυρῆς ἐ-
 κείνης πατροκτόνης, καὶ ὅσας ἄλλας ἐπαυδοὺς αὐ-
 τῶν πειραθέντων ἀπανθρώπως, καὶ ῥίψαν τὸ μέλις
 ἀναγεννώμενον ἔθνος μας, εἰς μυρίες κινδύνους καὶ δυ-
 συχήματα ἀπειρα.

Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς δεινάς καὶ τριμερατά-
 τας περιστάσεις (χάρις εἰς τὰς συνετάς καὶ ἐμφρο-
 να μέτρα τῆς Σεβαστῆς Γερουσίας) τὸ ἔθνος, ἀντὶ,
 κατὰ τὰς ἐλπίδας τῶν ἐθνικοκαταστάτων, καὶ ὑποπίσθη
 εἰς τ' ἄτοπα τῆς ἀναρχίας καὶ τὰς ἐκ ταύτης
 ὀλεθρίας συνεπείας, εὐρέθη ἀμίσως μετὰ τὴν πλὴν

μεγαλητέραν εὐταξίαν ὑπ' ἄλλην νόμιμον ἀρχὴν
 τουτέστι τὴν Σεβαστὴν ταύτην Ἐπιτροπὴν, ἡ ἐκλο-
 γὴ τῆς ἐποίας ἐχαρακτήρισεν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὴν
 βαθεῖαν φρόνησιν τῆς Γερουσίας. Οὐχ' ἦττον δὲ χρε-
 ωσοῦμεν καὶ εὐγνωμονῶμεν καὶ εἰς τὴν ἐμφρονα δια-
 γωγὴν τῆς Σεβαστῆς ταύτης Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀε-
 μοδίως ἐπρονόησε καὶ καταπραΰνη καὶ παρεμποδίσθη
 τὴν ἐρμὴν τῆς δικαίας τῇ λαοῦ ὀργῇ κατὰ τῶν πα-
 τρεκτόνων καὶ συνεργῶν αὐτῶν, χωρὶς εἰς παρομοίαν
 φρικτὴν καὶ τρομερὰν περίστασιν καὶ πρᾶχθῃ τὸ ἐλά-
 χιστον ἄτοπον ἀπὸ λαοῦ ἐξηρηθισμένου καὶ ὅλως πνέ-
 οντα ἐκδίκησιν.

Ὁρφανοὶ δ' ἐγκαταλειφθέντες, καὶ ὑπὸ ἀπείρων
 δεινῶν περιετοιχισμένοι, ὥσπερ πλοῖον κατακλυζόμε-
 νον ἐν μέσῳ ἐξηρησμένης θαλάσσης, φρίττομεν, τὴν
 παρεῖσαν ἡμῶν θεωρῶντες κρίσιμον περίστασιν, καὶ
 τὰ ἐπαπειλόμενα ἡμᾶς δεινὰ λογιζόμενοι, εἰς ὅσα
 οἱ ἐθνοκατάρκται πατροκτόνους καὶ ὁπαδοὶ αὐτῶν δύ-
 ναιται εἰσεῖν καὶ ἐμβάλλειν τὸ πολυπαθὲς ἡμῶν ἔ-
 θνος διὰ τῶν συγγεῶν καὶ ἀνισίων πράξεων τῶν.

Ἀλλὰ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι αἱ Σεβασταὶ Σύμ-
 μαχοι Δυνάμεις, αἵτινες ἀποχρῆντως ἐγνώρισαν
 κατὰ διαφορὰς περιστάσεις τὴν σαθερότητα τῇ Ἑλ-
 ληνικῇ λαῷ, καὶ τὴν ἀφοσιώσιν τε ὡς πρὸς τὴν νόμι-
 μον αὐτῇ Κυβέρνησιν, ἐξελέγχουσιν καὶ κατ' αὐτὴν
 ταύτην τὴν περίστασιν τὰ εἰληκερῆ καὶ ἀθῶα αἰδή-
 ματα αὐτῇ, χωρὶς ν' ἀποβλέψωσιν εἰς λαοπλάγιον
 καὶ κακοβέλων τιῶν ἀτόμων τὰ κατεργαζόμενα ἐνε-
 κα ἰδιοτελῶν σκοπῶν, δὲν θέλουν ἀνεχθῇ καὶ ταλανί-
 ζεται καὶ ταλαπωρεῖται ὑπὸ τῶν τοιούτων τὸ πολυ-
 παθὲς ἡμῶν ἔθνος, ἀλλὰ θέλουν σφειδονῆσαι κατ' αὐ-
 τῶν μόνον τῆς δικαίας τῶν ὀργῆς τῇς ἐπιδικητικῆς
 κεραυνῆς, ἀπελευθερῶντες τοιαύτης ὀλεθρίας μάστι-
 γος τὴν αὐτὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς ταχείας φιλαν-
 θρώπῃς ἀπεφάσεώς τῶν ὑπὲρ τῆς μελλέσης τύχης τῆς.

Ἰσπεύδοντες δ' ἐπὶ τέλους καὶ διαβεβαιώσαμεν καὶ τὴν
 ἀναλαβῶσαν ἤδη τῇς Κυβερνήσεως ὑψηλὰ χρεὶν
 Σεβαστὴν Ἐπιτροπὴν περὶ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀναπρασπῆσαι
 ἀφοσιώσεώς μας καὶ τῇ πρὸς τὰ καθεστῶτα σέβας μας,
 ἐναποτιθέμεθα εἰς τὴν πρόνοιαν αὐτῆς τὸ καὶ ἀθῶ-
 σθαι τὸ ἔθνος μας παρὰ τοῖς Κρατατοῖς Σεβαστοῖς Συμ-
 μάχοις Βασιλεῦσιν ἀπὸ τὴν ἐπιβληθεῖσαν παρὰ τῶν
 ἀλιτηρίων κηλίδων τῆς συγγεῆς πατροκτονίας.

Διὰ καὶ γνωρίζῃ ἐτι πλέον ἡ ἀθωότης τῶν δυσυ-
 χῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν τῆς αὐτῆς περιστασιν, παρὰ λα-
 λῆται ἡ Σ. αὕτη Ἐπιτροπὴ εἰς ἀρετὴν καὶ δημο-
 σιεύσιν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τὴν παρεῖσάν μας ἀνα-
 φορὰν, καθυποβάλλομεν συγχρόνως καὶ ἀντίγραφον

Σαββάτω, 14 Νοεμβρίου 1831.

Ἀναφορὰ τῆς Νήσου Πάρου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ
ΤΟΥ ΛΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ.

Ἀνασθάνοντες μετὰ τὰς λοιπὰς Ἑλληνας τὴν βα-
θεῖαν λύπην διὰ τὴν ὑξέρησιν τῆ ἀειμνήστου πατρὸς,
καὶ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, καὶ μὴν ἔχοντες ἄλλως
πῶς καὶ δείξωμεν τὸ αἶδημα τῆτο καὶ τὴν πρὸς τὸν
Σεβαστὸν τῆτον ἄνδρα καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τε ἀνε-
ξάλκπτον ἐνθύμησίν τε, ἀναγνωρίζομεν τὴν παρὰ τῆς
Γερουσίας τῆς Ἑλλάδος διορισθεῖσαν τριμελῆ Διοικη-
τικὴν Ἐπιτροπὴν, ὡς Κυβέρνησιν τῆ ἔθους μας, ὑπα-
κύνοντες εἰς τὰς σεβαστὰς διαταγὰς τῆς.

Ἀναγνωρίζομεν ὡσαύτως τὴν παρὰ τῆς ἰδίας Σε-
βαστῆς Κυβερνήσεως διορισθεῖσαν Ἐκτακτὸν Ἐπιτροπὴν
εἰς τὸ Λιγαῖον πέλαγος.

Δεχόμεθα πρὸς τέτοις καὶ τὸν νῦν διοριζόμενον εἰς
τὴν νῆσόν μας διοικητικὸν Τοποτηρητὴν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπάρχει εἰς τὴν νῆτόν μας μία λεγο-
μένη ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία συσκειμένη ἐκ τῶν κυ-
ρίων Μ. Κρίσπη, Λεονάρδου Κονδύλη, καὶ Κ. Μ. Δα-
μίου, ἐκλεχθεῖσα παρανόμως καὶ δι' ἀπάτης ἐξ ὀλί-
γων τινῶν αὐτόμων, ζητάντων τὸ ἴδιον τέλος καὶ τὴν
γενικὴν τῆς πατρίδος μας ἀπώλειαν, ἥτις ἔλαβεν ὑ-
πὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμει συσκειμέ-
νην ἀπὸ Κρήτας, διὰ τὰ καταδραμάτη τὸ πνεῦμα τῶν
εὐφρονούντων πολιτῶν, παρακαλῶμεν τὴν Σ. Ἐκτα-
κτὸν Ἐπιτροπὴν νὰ φροντίσῃ τὴν ἀποβολὴν τῶν Κρη-
τῶν ἀπὸ τὴν Φρεζάν, καὶ τὴν γενικὴν τῶν κατοίκων τῆς
νῆσος μας ἐξασφάλισιν μετ' οἷον ἐγκρίνει τρόπον.

Τὴν κατάργησιν δὲ τῆς λεγομένης ἐπαρχιακῆς
Δημογεροντίας θέλομεν τὴν ἐνεργήσῃ συμφώνως ὅλοι
οἱ πολῖται, ἀμα ἀναλάβῃ ὁ Τοποτηρητὴς μας τὰ
χρέη τε, τὸ ὅποιον παρακαλῶμεν νὰ γένη ὅσον τά-
χιστα. Μένομεν μετὰ σέβας.

Ἐν Ναύσῃ τῆς Πάρου, τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν τῆς νήσου Πάρου, Δ. Κα-
ραντζᾶς, Π. Τελέντας, Ν. Μαλατέτας, Σ. Μο-
σεράτος, Α. Κορτιάνος, Γ. Μπαρμπάριος, Β. Στ.
Καμπάνης, Ιω. Βαλσαμῆς, Κ. Σιφάκης, Ν. Ἀρκᾶς,
Γ. Χανιώτης χιλιάρχος.

(Ἐπὶ τῇ καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 143.)

Ἐπικυρεῖνται τὰ γνήσια τῶν ὑπογραφῶν ὀπίθεν
καὶ ἄνωθεν παρὰ τῆς Δημογεροντίας ταύτης.

Ἐν Ναύσῃ τῆς Πάρου, τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Δ. Καραντζᾶς, Α. Κορτιάνος,

Ἐκ τῶν προτέρων αἱ ὑποκαπόμεναι
Ἀναφοραί.

Ἀναφορὰ τῆς Νήσου Κέας.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Μετὰ ἄκραν μας λύπην ὁμῶς καὶ ἀγανάκτησιν ἀνα-
φέρομεν πρὸς τὴν Υ. Ε. οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς
νήσου ταύτης, ὅτι ὀλίγοι συμπολίται μας σύμφωνα
μετὰ τῆς ἐν Ὑδρᾷ καὶ Σύρῃ αὐτεργῆς τῆς μισραῖς
ἀνταρτικῆς ἐταρείας, ἐπάχισαν ὑπὸ τὸ πρόχημα τῆ
κοινῆς συμφέροντος νὰ κρύψωσι τὴν σπαδαρχίαν καὶ
ιδιοτέλειάν των, καὶ συντάξαντες ἀναφορὰν, τὴν πε-
ριέφερον εἰς τὰς οἰκίας τοῦ ἀγραμμάτου καὶ ἀθάου
λαῦ, λέγοντες ὅτι εἶναι εὐχαριστηριοὶ πρὸς τὸν Σεβα-
στὸν ἡμῶν Κυβερνήτην, καὶ τοιοτρόπως λαμβάνοντες
τὴν συγκατάθεσιν τῶν πολιτῶν, ὑπέγραψαν οἱ ἴδιοι
τὰ ὀνόματά των. Ὅσοι δὲ ἀναγινώσκοντες αὐτὴν οἱ
ἴδιοι, δὲν ἠθελον νὰ τὴν ὑπογράψωσι, ὁ τότε Υγειο-
νομολιμενάρχης μας Π. Νέγκας Ὑδραῖος, τῆς ἡνάγ-
καζε λέγων, ὅτι ἂν δὲν ὑπογράψωσι, θέλει σημει-
ώσῃ τὰ ὀνόματά των, καὶ θέλει φέρεῖ ἐν ἡ καὶ περι-
σσότερα Ὑδραϊκὰ πλοῖα, διὰ νὰ τὰς συλλάβῃ καὶ
καὶ πέμψῃ δεσμῖες εἰς Ὑδραν.

Μετὰ δὲ τὰ ἐν Πόρῳ συμβαίνοντα παρὰ τῶν Ὑδραίων
ἀνοσιεργήματα, ὑποπτευθεὶς ὁ Ὑγειονομολιμενάρχης
ἀνατροπὴν τῶν προγεγονότων, ἐσπευσε νὰ φέρῃ ἐκ-
τελεστικὴν τε δυνάμιν μίαν Βελὸν Ὑδραϊκὴν, ἥτις
πολιορκῆσα τὴν νῆσόν μας, ἐπίαθεν ὅλα τὰ γραμ-
ματα δημόσια καὶ μερικὰ, ὅσα δὲν ἦτον σύμφωνα μετὰ
τὸ πνεῦμα τῆς Ἀπόλλωνος, καὶ μᾶς ἐκράτει εἰς βαθύ-
τατον σκότος καὶ ἀμηχανίαν μετ' ὀλίγον ἦλθε καὶ
ἕτερον Ὑδραϊκὸν πλοῖον μετ' ὀλίγον ἦλθε καὶ
ἐνωθεῖσα μετὰ τῶν ἀποπλανηθέντων ἀσυντάκτων
πατριωτῶν μας, ἀνέβασαν ἱκανὴν ἐκτελεστικὴν δυνά-
μιν εἰς τὴν π' λιν μας καὶ συγκροτήσαντες συνέλευσιν,
ἐξέριψαν τὰς καθεσώσας νομίμους Ἀρχαῖς, ἐσύστησαν
νέαν Δημογεροντίαν σύμφωνα μετὰ τὸ πνεῦμα τῆς
Ὑδρας, ἐδίωξαν ἀπανθρώπως τὸν Τοποτηρητὴν μας,
ἐτοιχοκόλλησαν τὰς προκηρύξεις τῆ κοινῆς τῆς Ὑδρας,
καὶ ἔκαμαν ἡ ἀντηχήσῃ εἰς κάθε μέρος τῆς πόλεως
μας ἡ ὁλοθρία σάλπιγξ τῆς Ἀπόλλωνος. Μετὰ ταῦ-
τα ὁ Δημογέρον καὶ Ἐξηνοδίκης Σπυρίδων Παγκαλός,

καρτονηθεὶς ἀφ' ἑαυτοῦ τῇ πληρεξέσει, εὐνταξα
τὸ συστατικόν τε, τὸ ὅποιον, ἐπειδὴ δὲν τὸ ὑπέγρα-
ψαν εἰμὴ οἱ ἀδελφοὶ τε καὶ συγγενεῖς τε καὶ ὀλίγα
αἰδάρια, ὅλοι ἐξηντατέσσαρες τὸν ἀριθμὸν, ἐβιά-
θη νὰ φέρῃ καὶ τρίτον Ὑδραϊκὸν πλοῖον ἀπὸ Σύραν,
ὃ βρικογέλεττον τὸ Κεντριώτη ἐπλοίαρχος τοῦ
ποῖος ἀναβὰς εἰς τὴν πόλιν μας, ἐβίασεν ἀκόμη με-
ρὸς προκρίτας μας καὶ ἄλλας πολίτας, καὶ ὑπέγρα-
ψαν τὸ αὐτὸ συστατικόν τῷ πληρεξέσει τῆς Ὑδρας,
ὁποῖος ἐπιβὰς εἰς τὸ ἴδιον πλοῖον ὑπῆγεν εἰς Ὑδραν.
Ἡμεῖς, ἔξοχώτατε, ἐθεωρέσαμεν ὅλα ταῦτα
με μεγάλην μας δυσἀρέσειαν καὶ ἐπεριμέναμεν νὰ
ἀπαλλαχθῶμεν ἀπὸ τὴν ἐπιβρόχην τῆς Ὑδρας διὰ νὰ
ἐκφράσωμεν εὐθὺς εἰς τὴν Σ. Κυβερνήσειν τὰ εἰλικρι-
νῇ αἰδήματά μας καὶ τὴν εἰς τὰ καθεστῶτα βαθεῖαν
ἀφοσίωσίν μας. Ὅθεν, ἅμα ἐπληροφορήθησαν οἱ παρὰ
τῶν Ὑδραίων καταργηθέντες Δημογέροντές μας τὸ
φθάσιμον τῷ ἀντιναύαρχῳ τῆς Σ. Κυβερνήσεως εἰς
τὴν νῆσον τῶν Θερμίων, ἐσεῖλαν ἀμέσως τὸν Γραμμα-
τέα τῆς, καὶ τὸν ἐπροσκάλεσαν νὰ ἔλθῃ καὶ εἰς τὴν
νῆσόν μας ὅσον τάχιστα, διὰ νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ
τὴν τύχην, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ὑδρα διὰ τῆς συνελεύ-
σεως καὶ τῆ συντήγματος τῆς ἐμελλε νὰ τὴν κα-
ταδυθῇ. Ἡ γενναϊότης τε δὲν ἄργησε νὰ παρῇσιασθῇ
εἰς τὸν λιμένα μας, καὶ νὰ πέμψῃ εἰς τὴν πόλιν μας
τὸν γραμματέα τῆς Κ. Κωνσταντίνον, ἡ παρῆσια τῇ
ὁποῖα μᾶς ἐμψύχωσεν εἰς τρόπον, ὥστε αὐθιγμῆτως τε
καὶ ἀπαρδιαίτως ἐξεφράσαμεν ξεντορίως, πόσον ἀπο-
δοκιμάζομεν τὰ ὀλέθρια ἀνταρτικὰ κινήματα τῶν
Ὑδραίων καὶ τῶν ὁμοφρόνων των, καὶ ὅτι δὲν ὑποφέρο-
μεν νὰ διοικώμεθα ἀπὸ Δημογεροντίαν συστημένην με-
τὰ ὅπλα καὶ τὴν ἐπιβρόχην τῆς Ὑδρας. Ὅθεν ἀμέσως
ἀνέλαβεν ἡ νῆμιμος Δημογεροντία τὰς ἐργασίας της,
λαβῶσα τὰ ἀρχεῖα καὶ τὴν σφραγίδα, τὰ ὁποῖα
βιαιῶς τῆς ἔχον ἀρπάσει. Ἀλλ' εὐθὺς ἐπεὶ ὁ γενναϊότα-
τος ἀντιναύαρχος ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸν λιμένα μας,
πάλιν δύο Ὑδραϊκά πλοῖα, τὸ ἴδιον βρικογέλεττον τῷ
Κεντριώτῃ μετὰ τὴν γολέττα τῷ Κικονέζῃ ἦλθον καὶ
μᾶς ἐκήρυξαν ξενὴν πολιορκίαν, ἐπαπειλόντες μας
ὅτι ἔχον πόλεμον μετὰ τὴν νῆσόν μας, καὶ ὅτι θέλουν
μᾶς κάμει μεγάλα κακά. Ὅμως οἱ Δημογέροντες καὶ
λοιποὶ ὀρθόφρονες πρόκριτοι τῆς πατρίδος μας εἰλα-
βον τὰ ὅπλα καὶ ἀντεστάθησαν μετὰ ὅλην τὴν γενναϊότη-
τα εἰς τὰς Φοβερismὲς τῶν Ὑδραίων, οἱ ὁποῖοι πρὸς
ἐκδίκησιν ἐσύναξαν ἀρκετὰς βόας διαφ' ὧν πολιτῶν
εἰς τὸ ἀκροθαλάσσιον τῷ λιμένος, λέγοντες, ὅτι
θέλουν μεταχειρισθῇ καὶ ἄλλα ἐχθρικά κινήματα εἰς
μίαν νῆσον, τὴν ὁποίαν θεωρεῖν ἐχθρικήν, καὶ δὲν θέ-

λυν παύσει, εἰμὴ ὅταν γυρίσῃ μετὰ τὴν Ὑδραν. Ἡ Δη-
μογεροντία ἀποκριθεῖσα εὐτόχως εἰς τὰς Φοβερismὲς
των, καὶ ἐπιμένονσα ἀτρεμετὶ εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ
χαρακτῆρος τῆς πατρίδος μας μετὰ τὰ ὅπλα εἰς τὰς
χεῖρας, τὰς ἀπῆλπισε καὶ ἀνεχώρησαν, πρὶν φθάσῃ
εἰς τὸν γενναϊότατος ἀντιναύαρχος τῆς Κυβερνήσεως,
διὰ νὰ διαλύσῃ τὴν πολιορκίαν.

Ἐν τούτῳ, Σ. ἡμῶν Κυβερνήτα, ἀκυρῶντες διὰ τῆς
παρῆσις μας ἐλευθέρως καὶ ἀπαρδιαίτως ἀναφορὰς
ὅλα ὅσα διὰ τῆς Ὑδραϊκῆς ἐπιβρόχης καὶ τῆς βλαδιερ-
γίας τῶν ὁμοφρόνων της ἐπράχθησαν εἰς τὴν νῆσον
ταύτην, κηρύττομεν δημοσίως ὅτι ἀποδοκιμάζομεν
καθ' ὅλην τὴν ἑκτασὶν ὅλα τὰ ἐναντίον τῶν καθεστῶ-
των κινήματα τῆς Ὑδρας, καθὼς καὶ ὅσα ἤθελε πράξει
ὁ ἐν Ὑδρᾷ εὐρισκόμενος Σπυρίδων Πάγκαλος, ὅστις
παρανόμως φέρει τὸν τίτλον τῷ πληρεξέσει τῆς Κέας.

Παρακαλεῖται ἡ Υ. Ε. ὥστε ἡ παρῆσα μας νὰ
καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα. Καὶ με-
τὰ τὸ βαθύτατον σέβας μένομεν.

Ἐν Κέᾳ, τὴν 20 Σεπτεμβρίου 1831.

Ὁ Τζίας καὶ Θερμίων Νικόδημος, Ἀρχιμανδρίτης Κων-
σάντιος, σακελλάριος Ἱερεὺς, Γρ. Ἱερομόναχος βώτας,
Δ. μελητισινός, Α. Σοφικανός, Δ. δελίνης, Γ. παγκαλός,
Ν. Κομπαρετζός, Μ. Πάγκαλος, Ν. παναγιώτης.

(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 258.)

Ἀρ. 974. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Δημογεροντία Κέας.

Ἡ Δημογεροντία, ἐπικυρῶσα τὴν γνήτιον καὶ αὐ-
τοθέλητον τῶν ὑπιδεν καὶ ἀνωθεν ὑπογραφῶν, συνε-
πικυροῖ καὶ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Κέᾳ, τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Δ. Μελητισινός, Α. Σοφικανός, ὁ
Γραμματεὺς Δ. Δελίνης.

Ἀναφορὰ τῆς αὐτῆς Νήσου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΗΜΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης, ἐ-
πειδὴ ὑποφέρομεν παρὰ τῶν Ὑδραίων πολλὰ ἐχ-
θρικά κινήματα, ὡς καὶ εἰς τὴν ἀναφοράν μας ἐκ-
θέτομεν, Φοβόμενοι, μήπως καὶ τρίτην φορὰν κί-
νηθῇ ἐναντίον τῆς νήσου μας, σπεύδομεν νὰ παρα-
καλέσωμεν τὴν Υ. Ε. ὅπως εὐαρεστηθεῖσα ἐνεργήσῃ
μ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἐγγεῖνη, ὥστε αἱ Ὑδραῖοι νὰ
μὴν ἤθελον κάμῃ τῷ λοιπῷ ἄλλο κίνημα καθ' ἡμῶν,
διότι εἰμεθα βιασμένοι νὰ ἐναντιωθῶμεν αὐτομικρῶς
κατ' αὐτῶν, καὶ πρὸς εἰρήσιν των.

πατρίδος μας ἐδυοσίασαν τὸν ἐλευθερωτὴν μας, ὑποσημειούμεθα μὲ τὴν ἀπαγεμένην ἀφοσίωσιν, καὶ εὐπείθειαν.

Ἐν Καλαβρύτοις, τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ στρατιωτικοὶ τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, Ν. Πετμεζᾶς, Ν. Σολιάτης, Π. Πετμεζᾶς, Γ. Πετμεζᾶς, Α. Πετμεζᾶς, Ἰω. Τριεργάτης, Σ. Π. Εὐσταθίου.
(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 10.)

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Π. Πατρῶν.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐὰν ἔλλειπεν ἀπὸ τὰς καρδίας μας ἡ παραμυθία, τὴν ὁποίαν εὐρίσκουμεν εἰς τὴν θείαν δικαιοσύνην, ἀπαρηγόρητοι ὡς καὶ τὴν πρῶτην σιγμὴν, κατὰ τὴν ἵποιαν ἀφίχθη εἰς τὰς ἀγκάς μας ἀκυσματρομερὸν, ἀκρότατον δυσύχημα τῆς πατρίδος, ἰετέλεσται, τετέλεσται τὸ πᾶν δι' ἡμᾶς! Μετὰ δακρύων εἰσέτι ἠθέλαμεν ἐκφωνεῖ... Καὶ τίς ποτε ἐφαντάζετο τὸν εὐεργέτην ἐκεῖνον, τὸν κοινὸν μας πατέρα ὃν ἀφαγεθῶμεν διὰ χειρὸς ἀτιμαζέσης τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος; Ὁ παλμὸς τῶν καρδιῶν μας, τὸν ὁποῖον ἀπροσδοκήτως ὑδάνθημεν, ἀκόμῃ διατηρέμενος ζητεῖ τὴν ἐκδίκησιν πατῶν τῶν πατρικίων. Επιθυμῶμεν ὃ ἀνέσωμεν τὴν ἀντάξιον ἀμοιβὴν τῆς ἀνσιβεργίας, διὰ τὴν ἐλπίσωμεν, ὅτι ἡ ἰσχυρία δὲν θέλει πρὸς σάψει τὴν τῆς δολοφονίας κηλίδα εἰς τὸ πλυπαθὲς ἔθνος μας.

Ἰωάννης Α. Καποδίστριας, τὴν βεήθειαν τῶν ὁποίων ὁμοφώνως ἐπεκαλέσθημεν, καὶ εἰς τῶν ἵποισι τὰς χεῖρας τὰ τιμαλφέστερα συμφέροντά μας εἶχμεν ἐξασφαλῆσαι, φεῦ! δὲν ζῇ πλέον. Ἡ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων φωνὴ εὐρεῖσα τίπον εἰς τὸ φιλόπατρι τῶ ἀθανάτου τέττα ἀνδρὸς, τὸν ὑπεχρέωσε ὃ ἀναδεχθῇ τὸ πρὸς-φευγὲν τῆς Κυβερνήσεως βάρος. Ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐν ἀκαρεῖ τὰ νεκρωμένά μας πρὸς ὅσον ἀνέλαβον τὴν ζωὴν. Ἐδῶ ἡ παρυσία τε, ἐκεῖ ἡ εἰδησις τῆς ἀφίξεώς τε διαχύσασα τὴν ἀγαλλίασιν, ἐνέπνευσεν εἰς τὰς ψυχὰς μας τὴν γλυκυτάτην ἐκείνην ἐλπίδα τῆς τελείας ἀπαλλαγῆς τῶν δεινῶν μας, καὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶ σκοπῶ, δι' ὃν ἐβάφη μὲ τὸ αἷμα ἡμῶν τὸ ἔδαφός μας, δὲν ἐψεύσθημεν. Διὰ τῆς σοφῆς τε καὶ πατρικῆς κηδεμονίας ἀπελάυσσαμεν τὴν ἐκ τῶν ἐστῶν μας ἀπρμάκρυσιν τῶν ἐχθρῶν, δι' αἵτης εἰς τὸ πέλαγος ἡ ἀσφάλεια διεδέχθη τὴν πειραιεῖαν. Εἰς τὰ ἔδωκα ἐκεῖνα δάση γέμαντα ποτὲ ἀνθρωπομόρφων θηρίων μυρία ὁδοὶ συνεχάρησαν εἰς

τὸν τυχόντα τὴν διάβασιν. ὁ γεωργὸς ἀλλέτριος τῶν παρελθόντων δεινῶν, ἡσύχως διὰ τῶν κόπων ἐπολλὰ πλασίασε τὰς Δημητρίους καρπὸς. ὁ φρατῶτης εὐπειθὴς εἰς τὰς τὸ κοινὸν ἔφελος ἀποβλεπέσας μεταρρυθμίσεις τε, ἐντίμως ἐξετέλεσται αἰς αὐτὸν ἐμπιστευθέντα χρέη. Ἐρείπια πόλεων ἠγωνώθησαν, τὸ ἐμπόριον προώδευσε, τὰ δίκαιον ἐσυζητήθη καὶ ἀπιδόθη... Καὶ τελευταῖον ἡ κοινομάθεια, ἡ προσπαρὰ-κευάζουσα τὰς λαοὺς ἀξίους ἐλευθεριῶν καὶ ἡ διατηρεῖσθαι αὐτὰς, ἐν βραχεὶ ἐπεξεκτάθη.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα, ὅσα ἐπαριθμήσαμεν καὶ μυρία ἄλλα, τὴν μνήμην τε μᾶς ἀποκαθιστάνουσιν ἀνεξάλειπτον. Καὶ μέλον ὅτι πασιδῆλοι αἱ πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαι τε, παρακαλῶμεν πρὸς δόξαν τε καὶ καταχωρηθῇ ἡ παρὸς ἡμᾶς ἀναφορὰ εἰς τὴν Ἐφημερίδα, ἀντίτυπα δὲ ταύτης ἐπικυρωμένα καὶ πεμφθῶσι διὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀντιπρέσβων εἰς τὰς τρισεβάσους Συμμάχους, ὑπερασπιστὰς τῆς πατρίδος. οἷτινες πληροφορέμενοι τὴν ἀθρότητα τῶ εἰδῶς καὶ καταδεχθῶσι καὶ ἐλεήσωσι τὰς καταρῶμενας τὰς αἰτίας, αὐτεργὸς καὶ ἐνέχους τῆς ἀπαρδευματούς κακουργίας, καὶ διὰ τῆς ἐξακλῆθῆσεως τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐνοίας τῶν καὶ συγκατατεθῶσιν εἰς τὸ καὶ ἐπιταχύνωσιν τὴν παρὰ ποτὲ ἀναγκαίαν ἐκπεράωσιν τῶν πραγμάτων μας, οἰκείροντες τὰς ἐφ' ὧς ζωῆς τῶν θρηνησμένων τὸ γεγονός εὐτυχὲς ὄργανον τῶν θαυσιλῶν τῶν ἀγαθῶν, τὸν Ἰωάννην Α. Καποδίστριαν.

Ἡμεῖς δ' ὡς ἀφωσιωμένοι εἰς τὰς πατρικὰς τῆς Κυβερνήσεως μας διαταγὰς, μὲ τὸ ὀφειλόμενον σέβας ὑποσημαίμεθα.

Ἐν Π. Πάτραις, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθέτατοι πολῖται, ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Ἐκτακτικὸς Τοποληρητὴς Π. Πατρῶν Θεῶν Ἀθανάσιος, Α. Μαντζαβίνος, Μ. Παναγιώπουλος, Γ. Μποκαέρης, Χ. Χρυσανθακόπουλος, Α. Ρητόπουλος, Δ. Ροδιθάνης, Α. Σακέλας, Ν. Θ. Μοθωνιὸς, Α. Κασσημάλης, Α. Κρητικὸς.
(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 542.)

Κυρεῖται τὸ γνήσιον τῶν ἐπιδεικνύων καὶ ἀνωτέρω ἀπασῶν ἐν τῇ παρῶσθι ὑπογραφῶν.

Ἐν Π. Πάτραις, τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες. Θ., Μαντζαβίνος, Γ. Μποκαέρης, Χ. Χρυσανθακόπουλος, Γ. Ζερπατιώτης, Ὁ Γραμματεὺς Δ. Κρητικὸς.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Ναυπάκτου.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙ-
ΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐν τῷ τέταρτῳ ἡσῆτες ἡ Ἑλλάς διὰ τῆς πατρικῆς

ὑπὸ τὰς πόδας τῶν ὑψηλῶν θρόνων τῶν Κρα-
 τῶν Συμμάχων Βασιλέων, πρὸς τὰς ὁποίας, χω-
 ρὶ εὐδόλως νὰ διαζώμεν ὅτι θέλῃ πληρέστατα
 ἐκπληθῇ περὶ τῆς αἰθωότητός μας, τολμῶμεν νὰ δι-
 ευρύνωμεν τὰς ταπεινάς μας παρακλήσεις, ὅπως
 πρὸς τοῖς ἄλλοις Φιλανθρώποις εὐεργετήμασιν αὐτῶν,
 οἱ εἰρόντες τὴν πολυτλήμονα Ἑλλάδα, νεύσωσι καὶ
 ἡμῶν νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὰ δεινά της· ἐπιταχύνοντες
 τὴν εὐεργετικὴν τῶν ἀπόφασιν ὑπὲρ τῆς μελλούσης τύ-
 χης, χωρὶς ἐπὶ πλέον ν' ἀνέχωνται τὴν νὰ βλέ-
 πωσιν αὐτὴν πάχυσαν, εὐδόλως ἀποτεινόμενοι εἰς τὰ
 πρὸς αὐτὴν τινῶν ὀλετήρων τῆς πατρίδος πεπλα-
 σμένως διακηρυττόμενα, παρανόμως διχυριζόμενων νὰ
 παρσιιάτωσι τὴν θέλησιν ὁλοκλήρως τῷ ἔθνει.

Ἐπαναλαμβάνοντες νὰ διαβεβαιώσωμεν τὴν Σ. Ἐπι-
 τροπὴν περὶ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀναποσπάστῃ ἀφοσίωσέως
 μας, ὑποσημειώμεθα μὲ βαθύτατον σέβας καὶ τελείαν
 ὑπέκλινιν.

Ἐν Ναυπάκτῳ, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ προκριτοδημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Ναυπακ-
 το-Βενετικής.

Μ. Μπεκιάρης, Μ. Σέρλας, Α. Ἀναγνωστόπουλος,
 Μ. Παπα-Χριστόπουλος, Ἰ. Βλάχος. Α. Κίτσος, Π.
 Ἀλεξίος, Θ. Χρηστόπουλος, Μ. Μακκρίτης, Δ. Γε-
 ωργίου, Γ. Γεωργίου, Κ. Μήχας, Γεροπολυχρόνης.
 (Ἐπὶ τῇ καὶ ἄλλοις ἀπογραφῇ τὸν Ἀρ. 38.)

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες Ναυπακτο-Βενετικῆς
 ἐπικυρῶν τὸ γνήσιον τῶν ἐν τῇ παρῶν ὑπογραφῶν,
 προσεπιβεβαιῶντες καὶ τὴν πράξιν.

Ἐν Ναυπάκτῳ, τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Α. Ἀναγνωστόπουλος, Α. Νικο-
 λάος, Ὁ Γραμματεὺς Κ. Καβέτζας.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Μενδενίτζης.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
 ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ Κ. Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Ἐκλαμπρότατε,

Βαθεῖα καὶ ἀπαρηγόρητος λύπη κατέχευε τὰς καρ-
 διας ὅλων τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης διὰ
 τὸ μέγα τῆς Ἑλλάδος δυσύχημα, διὰ τὸ φρικτὸν
 καὶ ἀπροσδόκητον συμβῆναι τοῦ ἐναρέτε ἡμῶν Κυβε-
 ρήτε, διὰ τὴν ἐπ' αἵματι συζευγὴν ἐγκληματικὴν πρά-
 ξιν τῶν ἀπανθρώπων λυμεῶνων τῷ ἔθνει μας.

Φρίκην, τρέμον καὶ ἀπελπισίαν ἐνέχουσεν εἰς ὅλων
 τὰς καρδίας τὸ ἀπροσδόκητον τῆτο ἄκσμα, καὶ θρη-
 νήσης φωνὴ ἐξήρχετο ἀφ' ὅλα τὰ στόματα διὰ τῆς

κοινῇ τῶν Ἑλλήνων πατρὸς τὴν ἀπάνθρωπον ἐξέσιν.
 Ὁ σωτὴρ τῆς πατρίδος μας, ὁ ἀνορθωτὴς τῆς
 εὐτυχίας μας, ἡ τιμὴ καὶ τὸ καύχημα τῆς Ἑλληνι-
 κῆς ἔθνους, ὁ ἀκαταμάχητος προμαχὼν τῶν ἐσωτε-
 ρικῶν καὶ ἐξωτερικῶν προσβολῶν τῆς εὐδαιμονίας μας
 δὲν ὑπάρχει πλέον. Φῦ! Τρομερὰ ἀγγελία. Φεῦ!
 Ὀλέθριον ἄκσμα.

Εἰς τὴν Ἐκλαμπρότητά σας ἀπέκειται ἤδη ἡ ἐκ-
 περάσις τῶν μεγάλων καὶ δυσχερῶν ἐπιχειρημάτων ἵνα
 νὰ κάμετε εὐτυχῇ τῶν Ἑλλήνων τὴν κατάστασιν.
 Διὰ τῆς ἀντιλήψεώς σας ἐλπίζομεν, Ἐκλαμπρότατε,
 νὰ φύγωμεν τὸν ἐπικείμενον τῆς ἀναρχίας κίνδυνον,
 διὰ μόνης τῆς πολυπείρου φρονήσεώς σας καὶ ἀγαθο-
 εργῶν διαθέσεώς σας ἐλπίζομεν τὴν σωτηρίαν τῷ πο-
 λυπαθεσάτῃ ἔθνει μας.

Δὲν δυνάμεθα, Ἐκλαμπρότατε, νὰ σᾶς περιγράψω-
 μεν ὁποῖαν χαρὰν ἐδοκιμάσαμεν ἰδόντες, ὅτι ἐδέχθη-
 τε τὸν διρισμὸν τῷ Προέδρῳ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτρο-
 πῆς δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς παραστήσωμεν τὰς παλ-
 μὰς τῆς καρδίας μας, ἕως νὰ μάθωμεν τὴν περὶ τῆς
 ἀπόφασιν, τὸν τρόμον, φόβον καὶ ἀνησυχίαν, ἀπὸ τὴν
 ὁποῖαν καὶ λακρυριεῦόμεθα, ἕως νὰ πληροφρηθῶμεν, ὅτι
 ἐδέχθητε νὰ κρατήσετε εἰς τὰς ἀδεκάστες χεῖρας σας
 τὰς ἡνίας τῆς Διοικήσεως, καὶ τῷ ἔθνει τὴν τύχην.

Ἐχετε, ἐκλαμπρότατε, παρεκκολληθεὶς εἰς τὰς γεν-
 ναίους διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος σκοπὸς τὴν πίστιν
 καὶ ἀφοσίωσιν τῷ ἔθνει ὅλῃ, καὶ κατ' ἰδίαν τῶν κα-
 τοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης· ἔχετε τὰς εὐληκεῖς
 εὐχὰς ἀπάντων ἡμῶν.

Τὸ πᾶν ἀπέκειται εἰς τὴν Ἐκλαμπρότητά σας ὅλα
 μας αἱ ἐλπίδες ἐκρίνοντα εἰς τὴν ἀλαθοεργὸν σας διάθεσιν.
 Καὶ ὑποσημειώμεθα μ' ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν Μενδενίτσει, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ εὐπαιθετοὶ καὶ οἱ τοῖκοι τῆς ἐπαρχίας Μενδενίτσης,
 Α. Ι. Κλοτόπουλος, Α. Νταλαρῆς, Α. Παπαγιαν-
 νόπουλος, Α. Νταλαρόπουλος, Εὐ. Πάπας, Θ. Γε-
 ωργίου, Κ. Γκόλφου, Β. Δημητρίου, Δ. Κολιμανόπου-
 λος, Τ. Κερέκας.

(Ἐπὶ τῇ καὶ ἄλλοις ἀπογραφῇ τὸν Ἀρ. 84.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Μενδενίτσης
 ἐπικυρῶν τὴν γνησιότητα τῶν ἐν τῇ παρῶν ὑ-
 πογραφῶν τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ἐκ τῆς Καρῆς χωρὶς, τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Α. Ιω. Κλοτόπουλος, ὁ Γραμ-
 ματεὺς Ν. Λεοναρδίδης.

(Β' ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ)

τὸ μίαντικόν φοιχείον τῆς νόσου ταύτης, φαίνεται, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τε, ἔχει χρεῖαν, πλέον ἢ ἡ παύλη, τῆς ἐπιτηδείας συνδρομῆς ἀτμοσφαιρικῶν καὶ τοπικῶν περιστάσεων. Κατὰ τὸ μᾶλλον δὲ καὶ ἥττον τῆς ἐπιτηδειότητος τῶν εἰρημένων περιστάσεων αὐξάνει καὶ ἐλαττῶται τὸ μιάσματος ἡ δύναμις καὶ ἡ ἔντασις.

Πάν ὅτι συντείνει εἰς τὸ νὰ συγκεντρώη τὸ μίαντικόν φοιχείον, νὰ τὸ περικλείη εἰς περιωρισμένον τόπον, καὶ νὰ ἐπιτείνῃ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς μεμολυσμένης ἀτμοσφαίρας, κάμνει τὴν νόσον δρασικωτέραν εἰς τὴν διάδοσιν της, ὀρμητικωτέραν καὶ κινδυνωδετέραν. Ἐξ ἐναντίας δὲ, πᾶν ὅτι συντελεῖ εἰς τὸ νὰ διασκεδάσῃ τὸ μίasma, νὰ τὸ ἀραιώσῃ, νὰ τὸ ἀπομακρύνῃ, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν συγκεντρώσιν τῆς μεμολυσμένης ἀτμοσφαίρας, ὠφελεῖ ἴσως ὑπὲρ πάντα ἄλλον τρόπον εἰς τὸ νὰ ἐλαττώσῃ τῆς νόσου τὴν ἔντασιν, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς προόδους. Ἡ παρατήρησις αὕτη, ἐφαρμοζομένη καὶ καθολικῶς καὶ μερικῶς, εἶναι ἴσως ἀξία νὰ ἐξετασθῇ προσεκτικώτερον καὶ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὰς Ἀρχὰς καὶ εἰς τὰς Κυβερνήσεις νὰ διατάξωσι μεγαλητέρας καὶ ἐπιμελετέρας δοκιμαίας.

Ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον καθιστᾷ τὰ σώματα ἐπιδεκτικώτερα νὰ κολλῶσι τὴν βεβωνικὴν πανώλη, β. η. θ. εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, καὶ πολλαπλασιάζει τὰς προσβολὰς της, συντελεῖ ἐπίσης νὰ προδιαθέτῃ καὶ εἰς τὴν Χολέραν, νὰ κάμνῃ συχνωτέρας, πλέον ἐκτεταμένας καὶ δεινωτέρας τὰς ἐισβολὰς αὐτῆς τῆς μιάσματος.

Ἡ χολέρα, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα ἐπιδημικά μιάσματα, προσβάλλει κατ' ἐξάρετον τὴν τάξιν τῶν χυδαίων, καὶ φθείρει μάλιστα τὰς ἀδυνατάς, τὰς κακῶς ἰεζομένους, τὰς συσσωρευμένους εἰς στενοχώρας καὶ νοσεράς κατοικίας, τὰς διάγοντας ζωὴν ταλαιπωρημένην, ἡμελημένην καὶ ἀτακτον, ἢ ἀπὸ ψυχικὰ πάθη ἢ ἀπὸ σφοδρὰς λυπηρὰς ἐντυπώσεις, ἢ ἀπὸ ἀσωλίας, ἢ ἀπὸ ἁλιακὸν ἱερόπον τῆς ζῆς ἐξησθενημένους. Οὗτοι ὑπόκεινται πλειότερον εἰς τὸ νὰ προσβάλλωνται ἀπὸ τὸ μίasma. Ἀλλ' ὅμως, αὐξανέτης τῆς ἐπιδημίας, τὸ μίasma ἀποκτᾷ μεγαλητέραν δρασικότητα καὶ δύναμιν κατὰ λόγον τῆς μεγαλητέρας ἐκτάσεως τῆς μεμολυσμένης ἀτμοσφαίρας, καὶ τῆς πυκνότητος τῆς ἀναγεννωμένης μιάσματος, καὶ τότε θανατώνει παντὸς εἶδους ἀνθρώπους, τὰς καλῶς τρεφομένους, τὰς εὐρώστους, τὰς εὐπόρους, ἢ ἀρχοντας, τὰς νέους καὶ τὰς γέροντας χωρὶς διάκρισιν ἴενος καὶ καταστάσεως. Οἱ ῥωμαλαῖοι καὶ οἱ γενναῖοι ψυχροὶ φαίνονται ὀλιγώτερον ἐπιδεκτικοὶ τῆς μιάσματος.

Εἰς τὴν μέθοδον τῆς θεραπείας παρατηρεῖται μέχρι τούδε μεγάλη ἀβεβαιότης καὶ ἀμφιβολία. Τὸ μᾶλ-

λον βέβαιον εἶναι ὅτι, ὅπως δὲν γίνονται ταχέως τὰ ἱατρικὰ βοηθήματα, ἀποδίδουν ὡς ἐπιτοπλεῖσον ἀνωφελεῖ. Διὰ ταύτας τὰς αἰτίας, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὰς πλειότερας τῶν μολυνομένων τόπων ἡ λείπων αἰ βοήθεια τῆς ἱατρικῆς, ἡ δὲ φθάνει ὅσον ταχέως ἀπαυτῶνται, ἡ δὲ γίνονται πάντοτε μετὰ τὴν ἀνήκουσαν φρόνησιν, φαίνεται ὅτι δὲν δύναται νὰ προσδοκᾷ ἡ Κυβερνήσις μεγάλας ὠφελείας ἀπὸ τὴν θεραπευτικὴν τῆς χολέρας.

Μὲν ὅλα ταῦτα δὲν εἶναι ἀνωφελὲς ἡ γνῶσις τῶν καλητέρων θεραπευτικῶν μεθόδων, ὅσαι ἐβλήθησαν μέχρι τῆς σήμερον εἰς χρῆσιν· νὰ ἐξεύρωμεν, φερ' εἰπεῖν, ὡς ἐκ πέρας ἀπεδείχθη, ὅτι πᾶν τὸ συμβάλλον εἰς τὸ νὰ ἐνδυναμόνῃ τὴν ἐνεργητικότητα τῆς δερμάτος καὶ νὰ προξενῇ ἀφθονον ἰδρῶτα εἰς ἅπαντος ὠφελεῖ· ὅτι εἰς τινὰς περιστάσεις ὠφέλησε τὸ λευκὸν ὀξείδιον τοῦ βισμούθου (magisterium vismuthi)· ἄλλοτε δὲ τὸ ὅπιον· ὅτι μεταξὺ τῶν ἱατρικῶν δύναται ἴσως νὰ ὠφελήσῃ καὶ τὸ ἐμετικόν, δίδόμενον εὐθὺς ὅταν ἀρχίσῃ νὰ φανερόνται τὰ πρῶτα συμπτώματα. Δὲν ἐγνωρίζω ὅμως ἀκόμη κανέν ἐιδικώτερον ἱατρικὸν τῆς νόσου ταύτης, καὶ δὲν δύναται τις νὰ ἐπισηρίχθῃ εἰς βεβαίαν τινὰ θεραπευτικὴν μέθοδον.

Τέτων ὅπως ἔχοντων, ἐπειδὴ συμφέρει εἰς ὅλας τὰς Κυβερνήσεις, ὡς διηγεῖς μάλιστα προνοήσας περὶ τούτου, νὰ γνωρίσωσι καλήτερα τὸ εἶδος καὶ τὴν φύσιν τῆς τρομερᾶς καὶ ὀλεθριωτάτης ταύτης νόσου, καὶ τὰς τρόπους τῆς νὰ τὴν σταματήσωσι καὶ καταβάλλωσι, δὲν ἦτον πάρεργον νὰ συστήσωσιν ἐκ συμφώνου, ἐκάστη εἰς τὴν ἐπικράτειάν της, ἀνώτατον Ὑγειονομικὸν Συνέδριον, ἔργον μόνον καὶ μόνον ἔχον νὰ συλλέξῃ, ὅσον εἶναι δυνατόν, πλειότερας λεπτομερεῖς καὶ βεβαίας εἰδήσεις περὶ τῆς χολέρας, ἐπειτα δὲ, ἀφ' ἐκ τῶν εἰδήσεων τέτων ἐξάξωσι γενικὰς ἀληθείας, νὰ γνωστοποιήσωσιν αὐτὰς πρὸς ἀλλήλας, διὰ νὰ ἐπικυρωθῶσιν ἀπὸ τὴν γνώμην ὅλων, ἢ καὶ τῶν πλειοτέρων, ὥστε νὰ δυνηθῶσιν ὑπεροπὴ ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης νὰ θεμελιωθῶσι κανόνες καὶ γενικὰ ἀξιώματα τῆς δημοσίου ἀσφαλείας καὶ ὑγείας, διὰ νὰ διαδοθῶσι πρὸς κοινὴν γνωστοποίησιν, καὶ ἐκάστη ἐπικράτεια, ἐπαρχία, χώρα καὶ οἱ καθέκαστοι, νὰ δύνανται νὰ τὰς ἐφαρμόζωσιν εἰς τὰς ἰδίας αὐτῆς ἑκάστος περιπτώσεις.

Ἡ ὠφέλεια τῆς μέτρου τούτου θέλει διαδοθῇ ἀκόμη καὶ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς, διότι, ὡς ἐποτε ἤθελεν ἀναφυῇ παρόμοιος λοιμὸς, θέλει εὐρίσκεισθαι ἤδη ἑτοιμὸν σύστημα ὠφελίμων παρατηρήσεων διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτάς.

Ἐν Βασιλίᾳ, 6. 18 Αὐγύστου 1831.

Σαββάτω, τῇ 14 Νοεμβρίου 1891.

ΑΝΑΦΟΡΑΙ.

Ἀναφορά τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ολιβερώς ἐκοινοποιήθη εἰς τὰς ὑπαφαιρούμενας ἡλικίαν ἀγγελία τῆς συγγενῆς πατρικονίας. Ολιβερώς καὶ μετὰ δακρύων σπεύδομεν νὰ ἐκτραγωδήσωμεν αὐτήν, καθ' ὅσον ἡ θείσις μας καὶ αἱ δυνάμεις μας μᾶς τὸ ἐπιτρέπεν.

Γενεὰ γενεῶν θέλουν διατρέξει, αἰῶνες θέλουν παρέλθῃ, καὶ ὁ μακχίριος πατήρ ἡμῶν δὲν θέλει λητμονηθῇ, καὶ ὁ Σ. ἡμῶν Ι. Α. Καποδίστριας δὲν θέλει ἐκλείψῃ ἀπὸ τὴν μνήμην μας, ἀπὸ τὴν τῶν τέκνων ἡμῶν καὶ παρὰ πάντων, ὅσοι διὰ τῆς ἱστορίας ἤθελον γνωρίσει τὸ ἀξιόλογον αὐτῆς ὄνομα.

Λόγος ἐκτεθειμένος τόσα ἔτη εἰς δεινὰ ἀπερίγραπτα, εἰς κακὰ ἀπεριόριστα, εἰς δυστυχίαν ἀνεξάντλητον, ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος διὰ τῆς μακαρίας τέγος ἀνδρός. Ἀπέλαυσε πάντα τὰ εἰς ἐλευθερίαν λαὸν ἀρμόζοντα ἀγαθὰ· ἐθέρισε τὰς καρπὰς τῶν σοφῶν γνώσεών τε καὶ τέλος ἀποκατέστη τοῖς τοῖς, ὥστε ἐκαυχᾶτο νὰ διακλῆμπῃ ἐνώπιον τῶν ἐξευγενισμένων ἔθνων, ὡς χαίρων τὴν ἀπαυγεμένην ἀτιμικὴν ἀσφάλειαν τε καὶ εὐνομίαν, τὴν ὁποίαν ἀπέλαυτον ἀπὸ τὸν σοφὸν Κυβερνήτην τε, ἀπὸ τὸν συνετὸν Ἀρχηγόν τε· ὅστις προωρισμένος διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν Ἑλλήνων, ἀξίως καὶ ἐπαρνεῶς τὸ ἐπραγματοποίησεν.

Ἡ κακοβουλία μας, ἡ ἐθνοφθορία, οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἧς ἀπερχοῦν ἐπραξαν τὰ μυστὰ δεινὰ κατ' αὐτῆς, ἀφ' ἧς ὑπεκίνησαν πάντα λίθον κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς, ἀφ' ἧς τὴν ἐξημίωσαν πολυεδῶς καὶ πολυτρόπως, ἐβελεύθησαν, Φεῦ! καὶ τὸ πλέον φροδερὴν διανοήμα, καὶ ἐπιχειρηθέντες ὁ Κωνσταντῖνος καὶ Γεώργιος Μαυρομιχαλίδαι, τὴν πλέον συγγενῆ καὶ ἀλγεινὴν δολοφονίαν κατ' ἐκείνους, ὅστις παρήξεν εἰς ἡμᾶς ὅσα ἠλπίζοντο ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ αὐτῆς προτερήματα, ἐθανάτωσαν ἀνηλεῶς καὶ ἀπυθνώπως τὸν πατέρα μας, ἐθανάτωσαν τὸν εὐεργέτην μας, καὶ ἐκαῖνον, ὅστις ἐπαρνεῶς καὶ συνετῶς μᾶς ἀποκατέστησεν εὐδαίμονας, ἐπὶ μόνῳ σκοπῷ τῷ νὰ καθυποβά-

λυν τὸ δυστυχὲς ἔθνος μας εἰς τὴν ἐπιθυμητὴν τῶν ἀναρχίαν καὶ ἀπώλειαν.

Χάρις ὁμῶς εἰς τὴν σύνοσιν καὶ πατριωτικὸν ζῆλον τῆς Γερστίας ἡμῶν, ἥτις ὀρθῶς, σκεφθεῖσα, ἐσαματίησε τὸν ἐπαπειλούμενον τὴν πατρίδα κίνδυνον, καὶ συστήσασα Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐπεφόρτισε τὴν προεδρίαν αὐτῆς εἰς ἀρίστον συμπολίτην μας, τῷ ὁποίῳ ἡ τιμία καὶ χρηστὴ διαγωγή, μᾶς ἐμπνέει εὐφροσύνην διὰ τὸν διορισμόν τε, καὶ χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι, μ' ὅλον ὅτι ἀπαρამύθηται διὰ τὴν αἰώνιον στήρῃσιν τῆς περικλεῆς ἀδελφῆς τε, θέλει θηρεύει τὰ ἰχνη αὐτῆς, καὶ θέλει ὀντοποιήσει ὅσα ὁ αἰοίδιμος Ι. Α. Καποδίστριας, κατὰ κακὴν μᾶς τύχην, ἀφίσηεν εἰς τὴν ἀτέλειαν.

Παρακαλῶντες λοιπὸν τὴν Σ. Ἐπιτροπὴν ταύτην, ἵνα πληροφορήσῃ διὰ τῶν Κυρίων Ἀντιπροέδρων τὰς εὐεργέτας ἡμῶν Συμμάχους Βασιλεῖς περὶ τῆς θλίψεώς μας, καὶ τῷ ὅτι ἡ στήρσις τῆς αἰοίδιμης ἡμῶν Κυβερνήτης ἐπροξενήθη ἀπὸ τῆς πρὸ πολλῆς ἀποδαχθέντας κακοβούλης, καὶ ὅχι ἀπὸ τοῦ γενικοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἔχομεν χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι καὶ ἡ κακουργία θέλει ἀναγνωρισθῇ, καὶ ἡ κατὰ τῶν συνιστῶντων αὐτὴν ἀνήκεστα τιμωρία θέλει ἐπιχειρηθῇ ἀναλόγως τῆς ἐθνοβλαβοῦς πολιτείας τῶν.

Μὴ δυνάμενοι δὲ νὰ ἐκτανθῶμεν γραφικῶς περισσότερον, καὶ νὰ περαστήσωμεν ζῶντος τὴν οἰκτρὰν θείαν μας διὰ τὴν ἀπροσδόκητον στήρῃσιν τοῦ πατρός μας, περιοριζόμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ κατὰ κοινὴν ἡμῶν παρακλήσιν, οἱ ἀποστελλόμενοι αὐτότε νόμιμοι πληρεξούσιοι τῆς ἐπαρχίας μας κύριοι, Σπ. τῆριος Θεοχαρόπουλος, Βασίλειος Πετιμεζᾶς, Ἀσιμᾶκης Παπαδόπουλος καὶ Μ. Κούκας θέλουν βαρύνει τὸ νεκρὸν σῶμα τοῦ αἰοίδιμου εὐεργέτη καὶ σωτήρος μας μὲ τὰ δάκρυά μας, τὰ ὁποῖα προσφέρονται εὐλαβῶς εἰς τὸ ἱερὸν λείψανόν τε πρὸς ἀπόδειξιν τῆς εὐγνωμοσύνης μας.

Εὐέλπιδες ὄντες, ὅτι θέλει διατηρηθῇ ἡ κοινὴ εὐτυχία καὶ ἡ τύχη, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ φρόνησις τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς θέλει ἐπασχοληθῇ οὐσιασθεστέως, ἀφιερούμεθα ἅπαντες εἰς τὰς διαταγὰς τῆς, καὶ παρακαλοῦντες συνάμω, ἵνα καταχωρήσῃ τὴν παροῦσάν μας εἰς τὴν Γ. Εφημερίδα ὅπως ἀναγνωρισθῇ, πρὸς τὴν θλίβόμεθα, διότι οἱ πατριῶται καὶ ἐχθροὶ τῆς

τοῦ ἑλίου μου, ἀλλὰ τί ἤθελαν ἰσχύσει αἱ προσπάθειαι μου ἐνώπιον τόσων ἐμποδίων;

Θάνατος τοῦ Κυβερνήτου εἶναι συμφορὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα. εἶναι δυστύχημα Εὐρωπαϊκόν, δὲν φοβοῦμαι νὰ τὸ εἰπω, διότι αὐτὸς ἦταν ὁ δεσμὸς τῆς πεφωτισμένης Εὐρώπης μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

« Ἄς μὴ δίδωμεν πίστιν εἰς τὰ δημοσιευόμενα παρὰ τῶν ἡμεριδῶν πλήρη συκοφαντιῶν ἄσθρα. Ὁ Κόμης Καποδίστρια, εἶχε ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ἀσυγκρίτως πλεῖστον μέρος τῶν Ἑλλήνων. Ἠγαπᾶτο καὶ ἐσβέτο ἀπὸ ὅλων τοὺς κατὰ τοὺς. Τὸ λέγω, καὶ δέλουν τὸ εἰπεῖ ἀναμφισβήτως καὶ ὅσοι ἐταξείδευσαν εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ὁ Κυβερνήτης ἐθεωρεῖτο ὡς πατὴρ, καὶ ὅτι ὁ Θάνατός του ἐπροξένησε πένθος γενικόν. »

Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κόμητος Καποδίστρια, ὡς καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες διήγειραν τὴν ἐπανάστασιν εἰς Ὑδραν, δέλουν αἰσθανθῆ με ἀυσαρδέσκειαν τὴν ἔλλειψιν αὐτοῦ. Τὸ μέλλον δέλει μᾶς τὸ ἀποδείξει.

Ὁ Κυβερνήτης ἦτον ἄνθρωπος ἐξαίρετος καθ' ὅλην τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως, καὶ αὐτὰ τὰ ἐλλαττώματά του (θεωρουμένου ὡς ἀρχηγοῦ πολιτείας) ἦσαν ἀρεταί. Ἀπεστρέφτο εἰς τὸν βαθμὸν τὴν ἀτιμίαν καὶ ἀπιστίαν, ὥστε δὲν ἐπολιτεύετο τοὺς ραδιούργους καὶ τοὺς κατασπαταλῶντας τὰ δημόσια χρήματα. Ἦτο λοιπὸν ἐπόμενον νὰ ἔχῃ ἐχθρούς.

Ἀλλὰ πρέπει γὰρ νὰ ἀπορῶμεν ὅτι ὁ ἔνδοξος αὗτος ἀνὴρ κατεκρίνετο παρὰ τινων, ἐνῶ βλέπομεν ὅτι ἐδῶ εἰς τὴν Γαλλίαν μόλις παρήλθεν εἰς χρόνος, καὶ ἄνδρες, οἱ ὅποιοι εἰς διάστημα δεκαπέντε χρόνων ἔδωκαν ἀναντίρρητα δείγματα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς διὰ τὴν φρόνιμον ἐλευθερίαν ἀφοσιώσεώς των, ἄνδρες, λέγω, τοιοῦτοι κατακρίνονται καθημερινῶς ἀπὸ τοὺς παλαιούς φίλους των με τὴν πικρίαν, μ' ὅσην τινες τῶν Ἑλλήνων ἐτόλμησαν νὰ καθυδρίσωσι τὸν Κόμητα Καποδίστριαν.

Τελειώνω τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν, ἐπιφέρων ὡς ἀποδείξιν τῆς πρὸς τὸν δυστυχῆ Κυβερνήτην ἀφοσιώσεως τῶν Ἑλλήνων μίαν τῶν πολλῶν ἀναφορῶν, αἱ ὁποῖαι τῷ ἐστάλησαν μετὰ τὰ συμβεβηκότα τοῦ Πόρου. Εὕρσκεται δὲ καταχωρημένη εἰς τὸν Ταχυδρόμον τῆς Ἑλλάδος τῆς 15-27 Σεπτεμβρίου. (Ἐπεταὶ ἡ διαμαρτύρησις τοῦ Γεν. Ἀρχηγοῦ καὶ τῶν ὀπλαρχηγῶν τῆς Πελοποννήσου. Ὁρα Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 60.)

Πρὶν τελειώσω, δὲν ἀνέχομαι νὰ μὴν ἀναφέρω ἀκόμη φράσεις τινὰς τῆς τελευταίας ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν μ' ἔγραψεν ὁ ἀξιόλογος ἀνὴρ, τὸν ὁποῖον θρηνῶ.

« Ἐκ Νικηλίου, 14-26 Σεπτεμβρίου 1831.

« » Ἀτομα τινὰ καὶ ἡμεριδῆς δεικνύουσι τὴν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν δυσαρδέσκειάν των. Δὲν ἀπορῶ περὶ τούτου, γνωρίζων τὰς πολιτικὰς τῶν θεωρίας. « Μ' ὅλον τοῦτο ἡ κατὰ τὴν γνώμην μου ἀναντίρρητος μαρτυρία εἶναι ἡ τῶν πραγμάτων, καὶ τὰ πράγματα δεικνύουσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὰς ὑψηρὰς καὶ ἀπὸ τὰς ὑποθέσεις εἰμὴ ἐκεῖνους, οἵτινες ἐδυσ- τρέφουν ἢ ἐραδιούργουν κατὰ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως

« τῶν πραγμάτων, καὶ οἵτινες ἐπροσπάθουν νὰ τὴν ἀνα- τρέψουν.

« Ὁ στρατηγὸς Σινεδέρος, ὅστις ἔφθατεν εἰς τὴν Γαλ- λίαν, δέλει δώσει, ὡς ἐλπίζω, πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι δὲν δέλουν εἶναι δυσάρεστοι ὡς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερ- νησιν. »

Ὁ Κυβερνήτης προσθέτει ὁμιλῶν περὶ τῶν ὅσων ἐσχάτως συνέβησαν εἰς Πόρον « Οὕτε ὁ φόβος διὰ τοῦς ῥα- διούργους, οὔτε αἱ ραδιουργαί, οὔτε αἱ διεξοδικαὶ διατε- ραὶ τινῶν ἡμεριδῶν δὲν δέλουν με παρακινήσει νὰ ἀπο- μακρυνθῶ ἀπὸ τοῦ δρόμου μου. » Ἄς γράψω, ἃ εἶπον ὅτι δέλουν, πλὴν μετὰ παρέλευσιν καιροῦ, οἱ ἄνθρωποι δὲ κρίνονται κατὰ τὰ λεγόμενα ἢ γραφόμενα περὶ τῶν πρά- ξεων των, ἀλλὰ κατὰ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν τῶν ἰδίων πράξεων. Ἐχων ὅπλιν αὐτὴν τὴν γνώμην, ἔζησα εἰς τὸν κόσμον με αὐτὰς τὰς ἀρχὰς μέχρι τῆς παρακμῆς τῆς ζωῆς μου, καὶ δὲν εὕρηκα ἀφορμὴν μετανοίας. Μὲ εἶναι ἰδύνατον νὰ ἀλλάξω τώρα, δέλω πράξει ὅτι με ὑπαγο- ρεύουν τὰ χρέη μου. Ἄς ἀκολουθήσῃ ὅτι δέλει. »

Θέλετε με δικαιολογήσει, Κύριε, διὰ τὸ διεξοδικόν τοῦτο γράμμα, καὶ θέλετε συμπάσχει εἰς τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι θλίψιν, συγχωρῶν μοι νὰ μεταχειρισθῶ τὴν ἡμεριδᾶ σας διὰ νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν μνήμην εἰς τῶν ἀμαρτηρῶν χαρακτηρῶν τοῦ αἵματος.

Τὸ λέγω με διπλὴν θλίψιν, ὁ κακοῦργος, ὅστις ἐδόλοφθη νῆσε τὸν Κόμητα Καποδίστριαν, ἐδόλοφθησιν τὴν πατρίδα του.

I. ΕἰΝΑΡΔΟΣ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν.

Ἀναφορὰ τῶν ἐν Αἰγίνῃ παροικούντων Ψα- ριανῶν.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ὑπὲρ ἅπασαν λύπην θλιβερόν καὶ πικρότατον μήνυμα τῆς δολοφονίας τοῦ ἀειμνήστου καὶ τρισεβόστου Κυβερνήτου μας διέχυσε εἰς ὅλων μας γενικῶς τὰ πρόσωπα ἀθυμίαν καὶ κατῆφειαν, καὶ νέφη πένθους μᾶς κατεκάλυψαν. Δίστομος ῥομφαία διήλθεν ἡμῶν τὰς καρδίας διὰ τὸ ἀνήκουστον εἰς τὰ χρο- νικά τῆς ἱστορίας καὶ τραγικώτατον ἄκουσμα, τὸ ὁποῖον ἐθύ- θισε τοὺς Ἕλληνας εἰς γοερούς θρήνους καὶ κλαυθμούς, καὶ εἰς δεινотάτην ἀμηχανίαν. Ὁρφανοὶ ἦδη τοῦ πατρὸς καὶ κηδε- ῖνος, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ μεγαλοφυοῦς ἐκείνου ἀνδρὸς, θρηνοῦμεν καὶ θέλομεν θρηνεῖ ἀπαρηγόρητα. Ἐμελλε λοιπὸν ὁ μισόκαλος τῆς Ἑλλάδος δαίμων διὰ τῶν βδελυκτῶν ὀργάνων του νὰ τὴν ὑστερήσῃ ἀπὸ τὸ πολυτιμώτατον δῶρον, τὸ ὁποῖον ὁ ἔφηρος αὐτῆς Θεὸς τῇ ἔχαρισατο! Ἐμελλε τύχη βέσκανος, φθονοῦσα τὴν πολιτικὴν ἀναγέννησίν της, νὰ ἐφαρπάσῃ διὰ τῶν μισαιφύ- νων καὶ πατροκτόνων χειρῶν τῶν ἀμαυροτέρων παρὰ τοῦνο- μα ἐχόντων τὴν ψυχὴν Μαυρομιχαλιδῶν τὸν ἔξοχον καὶ με- γαλόνουν ἄνδρα ἀπὸ τὰς ἀγκάλας της, καὶ νὰ νεκρώσῃ καὶ συν- θάψῃ μ' ἐκεῖνον καὶ ὅλον τὸ ἔθνος. Ποῖα χεῖρ, ποῖα γλῶσσα, ἢ κάλαρος νὰ περιγράψῃ δύναται ἀξίως τῆς ἀποφράδος ἡμέ- ρας τῶν 27 Σεπτεμβρίου τὸ δεινότερον ἀντιστάτημα. Ποῖα ὄμματα νὰ θρηνήσωσι τὸ φρικαλέον τοῦτο δυστύχημα! Ἐπρε- πε νὰ ἔχωμεν τὸν τραγικώτατον ἱερεῖον, καὶ νὰ δυνηθῶμεν νὰ μεταβάλλωμεν ἕκαστος τοὺς δῆμας ὀφθαλμοὺς εἰς ποτα- μοὺς ἀενάτους δακρύων, διὰ νὰ θρηνώμεν τὰ μεγάλα δεινὰ μας,

φρονηθῆσαν διὰ τῶν ἀναφορῶν των, παρακαλοῦν τὴν Σ. Κυβερνήτην νὰ πληροφορήσῃ τὰς Σεισάκτας προσιτάς τας Δυνάμεις περὶ τῶν εἰλικρινῶν τούτων αἰσθημάτων των, βεβαιήσασα τὰς τρεῖς Συμμάχους Δυνάμεις ὅτι πάντα τὰ κακὰ ἐπῆγαταν ἀπὸ τὴν ἀνοησίαν καὶ ἰδιοτέλειαν ὀλίγων ἀτόμων χαρακτηρισμένων ἀνέκαθεν, καὶ ὅτι οἱ λαοὶ τῆς Μεθώνης γνωρίζοντες τὰ ἀληθῆ των συμφέροντα, γινώσκουν νὰ ἐκτιμήσουν τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα, πειθόμενοι εἰς τὰς ἀρχάς των, καὶ σεβόμενοι τὰς προστατευούσας τοὺς Ἕλληνας Δυνάμεις.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ κοινοποιηθῇ ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἡ παρούσα, ὑποσημειοῦνται μὲ σέβας βαθύτατον. Ἐν Μεθώνῃ, τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1831.

Ἰερεὺς Οἰκονόμος, Α. Κένταυρος Ἀρχιμανδρίτης, Ἰω. Γερ. Κηρ, Δ. Καληγόπουλος, Γ. Καλογερόπουλος, Α. Τσαγκάρης, Ζ. Βαϊωνᾶς, Α. Σπυρόπουλος.

(Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 271.)

Ἐπικυροῦνται τὸ γνήσιον τῶν ὀπιπθεν καὶ ἀνωτέρω ὑπογραφῶν.

Ἐν Μεθώνῃ, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες Μεθώνης, Δ. Χ. Σμυρλόπουλος, Α. Χασαπογιωργόπουλος, Δ. Καληγᾶς, Π. Διαμαντόπουλος.

Ἀναφορὰ τῆς Ἐπαρχίας Πραστοῦ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μόλις οἱ Ἕλληνες, πρὸ τριῶν ἡτῶν ἡξιώθησαν νὰ ἰδῶσι τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς γεννήσεώς των ἐλεύθερον ἀπὸ τὴν βαρβαρικήν τυραννίαν, μόλις ἀπηλλάγησαν ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς πατρίδος ἐχθροῦς, οἱ ὅποιοι δὲν ἔπαυον ἀπὸ τοῦ νὰ ὤθουν, καί τοι ὀλίγοι, τὸ πολυπαθὲς ἔθνος εἰς τὸν ὀλεθρὸν του, μόλις ὁ πολίτης ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς τιμῆς, ζωῆς, καὶ ἰδιοκτησίας του ὑπὸ τὴν νόμιμον καὶ πατρικὴν κυδέρνησίν του, μόλις τὸ ἀντικείμενον τῶν εὐχῶν του, ὁ ἐνάγκετος καὶ φιλόστοργος πατήρ, ὁ σοφὸς τῆς Ἑλλάδος Κυδερνήτης, εὐαρεστηθεὶς νὰ τιμήσῃ μὲ τὴν παρουσίαν του τὴν Ἑλλάδα, ἡσχολεῖτο διὰ τῆς μεγαλοδωρείας καὶ φιλανθρωπίας τῶν Σ. Συμμάχων Δυνάμεων, νὰ ἀποκαταστήσῃ αὐτὴν εὐδαίμονα καὶ ἀνέξορτον, αἰφνης αἱ πατροκτόνοι χεῖρες τῶν ἐθνικοκαταρτάων Μαυρομιχαλέων ἀπεκίτησαν, ὥστε νὰ τὴν βάλλουν εἰς νέους κινδύνους, ἀφῆσαν τὴν ζωὴν τοῦ Σ. Κυδερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ἀφῆσαν τὰς ἐλπίδας τῆς Ἑλλάδος! Εἰς τὴν στυγεράν ταύτην πράξιν τῆς μισαφροσύνης κοινοποιήθησαν διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 262 ἐγκυκλίου τῆς Γερουσίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν μὲ χε-

μάρρους δακρύων κατέβρεξαν οἱ ὑποφεινόμενοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Πραστοῦ, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκθέσωσιν ἀποχρόνως τοὺς ἀδυσωπήτους θρήνους καὶ στεναγμούς των διὰ τὴν στέρησιν τοῦ αἰνιδίου Κυδερνήτου τῆς Ἑλλάδος. Ἰ. Α. Καποδίστρια, κρίνεται χρεὸς ἀπαραίτητον νὰ διαβεβαιώσῃ διὰ τῆς παρουσίας των τὴν πρὸς τὰ καθεστῶτα εὐπείθειαν καὶ παντελῆ ἀφροσύνην των, εὐγνωμονοῦντες εἰς τὴν πίστιν καὶ πατριωτισμὸν τῆς Γερουσίας, τῆς ὁποίας ἐνηγκαλίσθησαν τὴν περὶ τῆς ἐγκαίρου συστάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπίσημον πρᾶξιντες καὶ ἐπήνεσαν τὴν ἀκριβὴ σκέψιν της ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν Προεδρείας εἰς συμπολίτην, τοῦ ὁποίου τὰ εἰληκρινῆ αἰσθήματα καὶ ἐνάγκετα προτερήματα εἶναι ἐχέγυα δειγμάτια τῆς διατηρήσεως τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, εἰς τὴν ἐνεστῶσαν κρίσιμον περίστασιν. Ἀλλ' ἂν καὶ ἱκανὰ πεπεισμένοι εἰς τὰς σωτηριώδεις ἐργασίας τῆς Σ. Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τολμῶσι μ' ὅλα ταῦτα νὰ ἐπικαλεσθῶσιν ἐνθέρμως τὴν προσοχὴν της εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ σωτηριώδους σχεδίου, τὸ ὁποῖον ἡ ὁξύνεια τοῦ αἰνιδίου Κυδερνήτου ἐδράξατο ὡς προσφιλέστατον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀντικείμενον. Ἐπικαλούμενοι δὲ νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ πληροφορήσῃ διὰ τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβεων τοὺς τρισεδάστους Συμμάχους, τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς δυστυχούς Ἑλλάδος, διὰ τὸ μέγα δυστύχημα τῆς μισαφροσύνης, καὶ διὰ τοὺς ὀλίγους ταραξίας τῆς κοινῆς ἡσυχίας, καὶ δι' ὅσους, εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως συντρέχουν τὸν ὀλεθρὸν τῆς πατρίδος, ἥτις πολλάκις διὰ θανάτων ἐσώθη ἀπὸ τὰς παγίδας τῶν κακοδούλων τούτων ἀνδρῶν, ὑποσημειοῦνται μὲ σέβας βαθύτατον.

Ἐν Λεωνιδίῳ, τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἰκονόμος Ἀναστάσιος, Ν. Ἰερεὺς καὶ Σακελλάριος, Δ. Καραμάνος, Δ. Ἰωαννοῦτης, Π. Γούλενος, Ι. Καραμάριος, Μ. Τροχάνης, Μ. Ἀρκουδάκης, Γ. Κυριάκου, Μ. Γ. Μερικας, Μ. Χ. Θεοδωρῆ.

(Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 102.)

Ἀρ. 250. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Πραστοῦ Ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα ἀπατῶν τῶν ὀπισθεν ὑπογραφῶν Τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1831, ἐν Λεωνιδίῳ.

Οἱ Δημογέροντες Θ. Ἀρκουδάκης, Σ. Ε. Τροχάνης, Ὁ Γραμματεὺς Δ. Θ. Ἀρκουδάκης.

ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΙΣ. — Εἰς τὴν ὑπ' Ἀρ. 10 μαρτυρίαν τοῦ ταγματάρχου Βαλλιάνου (Γεν. Ἐρ. Ἀρ. 84-85) εἰς τὸν ἐξομολογηθέν στίχον ἀντὶ «ἐγένεν» ἀναγνώθῃ «τῶν» καὶ εἰς τὸν ἐξομολογηθέν στίχον ἀντὶ «χίλια κομμάτια ἐγένεν» ἀναγνώθῃ «χίλια κομμάτια ἐγένεν ὁ Κυδερνήτης».

ΕΛΕΓΟΣ

Εἰς τὸν ἀείμνηστον Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Ἄ! πρᾶε, θυσιασθῆς! αἰματωρὴ πορφύρα
Σ' ἐφύρεσάν, ποῦ Σ' ἐπρεπε θαυμαστὸ στεφάνι.
Τὸ αἷμά σου τὸ ἔχουσεν ἱλαριότη χεῖρα
Τὸ εὐχθάν καὶ χάριεν τοῦ γένους οἱ τυράννοι.
Τὸ ἔθνος μας δὲν τοῦπρεπε νὰ σ' ἔχη Προεδρῆ του
Ἡ ὑστερήντ' ἀνταμειβῇ τέτοιον πάντοτ' εἶναι.
Ζητούσες τὴν ἀνόρθωσιν, τὴν δόξαν, τὸ καλὸ του;
Νὰ δᾶ, πρὸς ἀνταπόδοσιν, χολὴ καὶ ὄξος πίνε
Καὶ, τέκνον μου, τὸ ἀκουσὰν προχθὲς, τί οἱ
ἐχθροὶ μου
Εἰς τὸν Ἀπόλλωνα φρικτὸν παῖδ' ἀνατραγουδούσαν.

εἶδαν πῶς σωτηρία σας εἶν' ὁ μόνος ἡ ζωὴ μου
Τὸ τέλος μου τὸ γινώρισκ' τὸ αἶμα μου δ' ἔφουσαν.
Πλὴν τὴν ἐλπίδα μου δὲν πονῶ πονῶ πῶς διαθήκη
Νὰ κάμω δὲν ἐπρόφικα πονῶ ὅτι ἄρνω
Ν' ἀρπάξωσι τὰ πρόβατα οἱ λυστασμένοι λύκοι.
Τούτο πονῶ, εἶδε γὰρ αἶμα; χολὴ καὶ ὄξος πίνω
Πατέρα μου, καὶ ἀπέθανε ποτὲ εἰς τὸ κραβόκι
Ἀπ' τοὺς μεγάλους ἀνδρας μας κἀνείς, ποῦ νὰ
λυπῆσαι;
Εἶπα: εἰς τὴν Χρ. στοῦ, ὁμοῦς τοῦ Σακελάτη,
Ἀπο τοῦ μαρτυρηθέντος ἤρωτος ἔλας εἰσκι.
Τὸ ἔθνος μὴν ἀγανακτῇ! ὄχι, γὰρ εἰς ἐλπίδα!

Φυλάξου τὴν καρτάρ σου εἰς τὸ ἔθνος σου μὴν δίνης.
Ἄρες καὶ σ' ἐκδικούμεθα, θὰ κάμωμιν νὰ μάθῃ
Ὁ κόσμος, ὅτι ἄδικα χολὴ καὶ ὄξος πίνεις.
Ὁχι, παιδί μου, μὴ, μὴ, μὴ! Εἰπότε πῶς τὸ γένος
Δὲν ἐπταίξῃ, καὶ ἡ δόξα σου αἶμα; μὴ εἰς τὸ σκατάδι!
Διὰ τὴν σωτηρίαν σου καὶ καταδικασμένος
Ὅσον τὰ κομμάτια ἐγὼ τὰ κομμάτια εἰς τὸν ἄδην.
Πατρίδα μου, μὴν ζῶν εἶχα γὰρ τὰ παιδιὰ σου
Τὴν δίνω μὲ τὸ αἷμα μου τὰ σφάλματα τοὺς
πλύνω.
Θάλω καὶ ζῶντα καὶ νεκρὸς νάμαι βοηθία σου
Γιὰ σὲν Ἑλλάς μου! καὶ χολὴ, γὰρ σὲ καὶ ὄξος πίνω!

Κ. Μ.

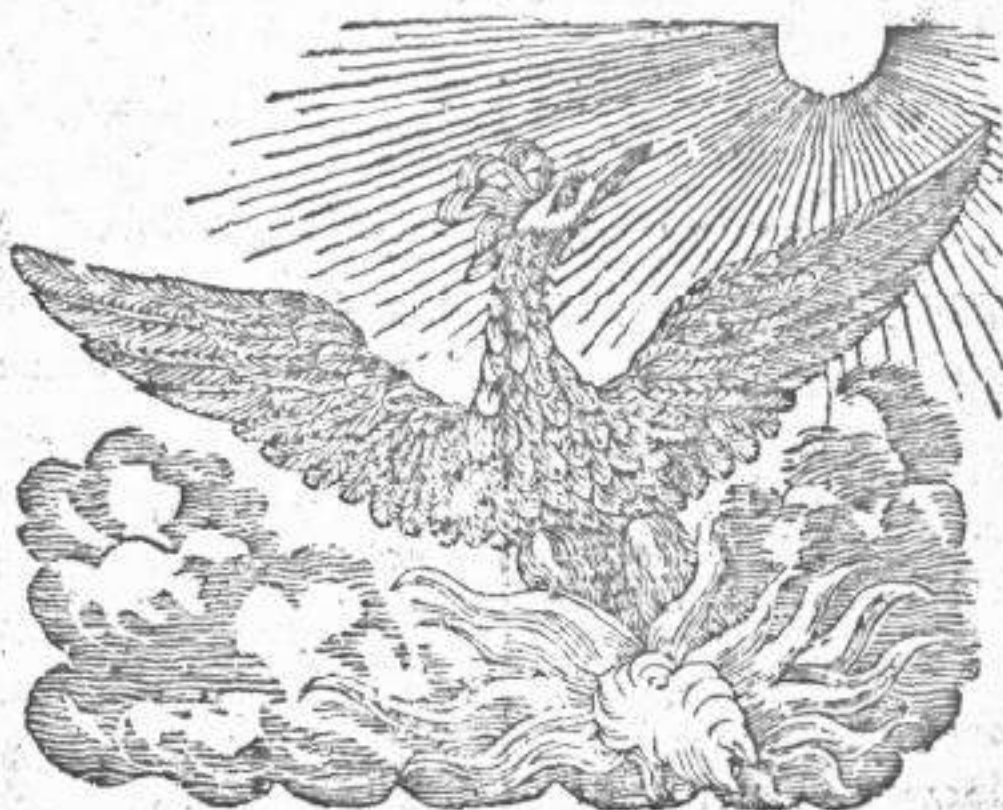
Ἀριθ. 88.

Ἔτους ΣΤ'.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ἔτησίᾳ Φοίνικας 36
Ἑξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἑνταῦθα μὲν ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ἑλὰ δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

14 ΝΟΥΕΜΒΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως
καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ. Ἐκ Ναυπλίου, 13 Νοεμβρίου.

Ἡ συμφορὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀποβλύσας διὰ τῆς πλέον φρικτῆς προδοσίας
τὸν αἰδύμιον αὐτῆς Ἀρχηγόν, διέχυεν ἀναμφισβήτητος πένθος καὶ εἰς τὰς ψυ-
χὰς τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην φιλελλήνων. Ὁ μεταξὺ αὐτῶν διατημότερος διὰ
τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μας γενναίας προσπάθειάς, εἰς τὴν ἀπαίσιον ταύτην
ἀγγελίαν, ἐξέδωκε τὸ ἐξῆς ἔγγραφον.

Ἐπιστολὴ τοῦ Ἰππότου Κυρίου Ι. Ἐυνάρδου
Πρὸς τὸν ἐκδότην τῆς Γαλλικῆς Ἐφημερίδος
τῶν Συζητήσεων.

Ἐν Παρισίῳ, 14-26 Ὀκτωβρίου 1831.

Ὁ Κόμης Καποδίστριας ἐδολοφονήθη πρὸ ὀλίγου. Μὲ
βαρυτάτη λύπην ἐκφράζω αὐτὰς τὰς λέξεις. . . . Ὁ ἐνά-
ρετος ἀνὴρ, ὅστις ἐθυσίασε τὸ πᾶν διὰ τὴν πατρίδα του,
ἀπέθανε θύμα ἰδιαίτερας ἐκδικήσεως. Δὲν γνωρίζομεν
εἰσέτι καμμίαν λεπτομέρειαν περὶ τοῦ τρομεροῦ τούτου
συμβάντος, τὸ ὅποῖον ἐστέρησε τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἐνδιεξοτέ-
ρου πολίτου τῆς, τοῦ μόνου ἀληθοῦς στηριγματος τῆς πρὸς
τὰς Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις.

Οἱ Ἕλληνες πάσης Φατρίας θέλουν γνωρίσει ἀργότερα
τὴν ἀμέτρητον ζημίαν, τὴν ὅποιαν ὑπέφερον, θέλουν ἰδεῖ
ἐντὸς ὀλίγου, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ἱκανὸς ν' ἀναπλη-
ρώσῃ τὴν ἑλλειψιν τοῦ Κομητοῦ Καποδίστρια, καὶ ὅτι
ἐξετάσουν ὅσα ἔπραξε διὰ τὴν πατρίδα του, θέλουν τὸν
ἀναγνωρίσει ὡς τὸν ἀγαθότερον ἄνθρωπον.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ἤδη ἀρχέτυπα ἀπα-
ραδειγματίστου ἀγαθότητος αὐτῆς πρὸς ἑαυτὸν καὶ
πρὸς τοὺς ἄλλους, ἀποφεύγων τὰ μεγαλεῖα, περιφρονῶν
τὰς κατακροσεῖς, ὅτε ἦσαν ἀδικοὶ, καταδασπανὼν ἅλῃν του
τὴν κατάστασιν διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐξακολουθῶν μετ'
ἐπιμονῆς τὰ ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς πατρίδος του σχε-
διά του.

Ποτὲ ἄνθρωπος δὲν εἶχε τόσο πολὺτιμα προτερήματα

πολὺ πνεῦμα, πολλὴν παιδείαν, μεγάλην φιλοπονίαν, σπα-
νίαν τιμιότητα, ἀπλᾶ ἤθη ἀνευ στρυφνότητος καὶ ἐπιδεί-
ξεως. Ἐξω αὐτῶν τῶν ἀρετῶν εἶχε καὶ ἀπεριόριστον πε-
παίθησιν εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν. Εἰς τὰ πλείοτα γράμ-
ματά του, εἰς τὰ ὅποια ὠμίλει πάντοτε περὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ
Ἑλληνικοῦ ἔθνους μεριμνῶν του, ἐπρόσθετε πάντοτε εἰς τὸ
τέλος: « Ἐχω μ' ὅλον τοῦτο ὅλην μου τὴν ἐλπίδα διὰ τὸ
„ μέλλον. Ὁ Θεὸς ὑπερασπίσθη τόσο ἐναργῶς τὴν Ἑλ-
„ λάδα, ὥστε θέλει τὴν ὑπερασπισθῇ καὶ εἰς τὴν περι-
„ στασιν ταύτην. »

Ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Κομητοῦ Καποδίστρια εἰς αἱ πρω-
τίτυπον σοφίας, εὐφυΐας καὶ ὁξυνοΐας. Δὲν δύναται τις
νὰ συλλάβῃ ὀρθὴν ἰδέαν τῶν ὅσων ἀγαθῶν ἤθελε νὰ πράξῃ
ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν ὅσων φροντίδων κατέβηκε
διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῆς νεολαίας, μόνης καὶ ἀληθοῦς ἐλπί-
δος τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰς ἰδίαις του λέξεις. Τόσον με-
γάλη ἦτον ἡ σεμνότης του καὶ ἡ ἑαυτοῦ ἀρνήσις, ὥστε
μεγάλη ἡ κατὰ τῶν κομπαστῶν ἀντιπάθειά του, ὥστε μὴ
ἀπηγόρευε πάντοτε νὰ δημοσιεύω εἰς τὰς Ἐφημερίδας κα-
νὲν ἀπόσπασμα τῶν γραμμάτων του, καὶ μὲ ἐπέπληξε δι'
ὅσα εἶχον δημοσιεύτει πρὶν αὐτῆς τῆς ῥήτης του διαταγῆς.
Πλὴν ἂν αὐταὶ αἱ ἐπιστολαὶ του ἦσαν γνωσταί, ἤθελε
θυμᾶται καθεὶς δι' ὅλας τὰς βελτιώσεις, τὰς ὁποίας
εἰσήγαγεν ἡ διοίκησις του, καὶ διὰ τὰς ἐξοχούς ἀρετάς
αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ ἀνδρός.

Κατὰ δυστυχίαν τῆς Ἑλλάδος, τὰ ἀλλεπάλληλα συμ-
βάντα τῆς Εὐρώπης τὴν ἔκαμαν νὰ λησμονηθῇ ὑπὲρ τὸ
δέον. Αἱ Δυνάμεις θέλουν αἰσθανθῇ μεγάλην δυσἀρέτειαν,
διότι ἐδέσθησαν νὰ παρτείνωσι αὐτὴν τὴν ὀλεθροῖαν
προσωριότητα. ἢ ἰς ἐπρόξενησε τὸ μέγα δυστύχημα, τὸ
ὁποῖον ἐλεεινολογῶ.

Ἐνᾷ ἤδη χρόνῳ κατεθλιδύμενη, ἔδωκα τὴν ἀγωγίαν

Παιδίδες, ὅτι ἡ Υ. Ρ. δὲν θέλει παραβλέπει τὴν αἰ-
 ῥησίαν τὰς τῆς, μένουν μὲν ὅλον τὸ βαθύτατον σέβας.
 Ἐν Κέα, τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1831.

(Ἐκδόνται αἱ αὐταὶ ὑπογραφαί, ὡς εἰς τὴν ἀνωτέρω.)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 741. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΚΟΠΕΛΟΥ Κ.Τ.Λ.

Ἐπειδὴ ὁ Γεώργιος Κάψας Σκύριος ἀπῆλθε διὰ
 τῆς ἀπὸ 4 τῆς μεσσηνίας ἀναφράς τῆς τὰ εἰς τὸ
 Δικαστήριον τῆτο παρακατατεθειμένα χρήματα τοῦ
 Γεωργίου Σελιώτη, δυνάμει τῆς πρὸς τὴν ἀντιθαλασσίαν
 Δικαστήριον Ἐπιτροπὴν ἀναφράς τῆς ῥηθέντος Γεωργίου
 Σελιώτη, τῶν 20 Σεπτεμβρίου 1828, δ' ἡς διαθέτει τὰ
 χρήματα ταῦτα εἰς παραλαβὴν τοῦ ἀναφερομένου.

Ἐπειδὴ τὸ πρῶτον Πρωτόκλητον τῶν Βορείων
 Σποράδων διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 34 πράξεώς τε, τῶν 31
 Ἰανουαρίου 1830 ἀπέπεμψε μὲν πρὸς τὴν αὐτὴν
 ἀπαίτησιν τῆς Γ. Κάψας, παρεσιόμισαν τὴν 28 Ἰανου-
 αρίου 1830, ἕως ὅτε νὰ δικαδοῖσιν αἱ περὶ τῶν αὐτῶν
 χρημάτων ἀπατήσεις τῆς Κωνσ. Φάκας καὶ Γεωργίου
 Κοκκίνου, ἀνεπίφοβοι ἔσται, ἐρύλαξε δὲ τὸ δικαίωμα τῆς
 περὶ τῶν ῥηθέντων χρημάτων ἀπατήσεως αὐτῆς.

Ἐπειδὴ ἐκτοτε δὲν παρεσιόμισαν κανεῖς τῶν ῥηθέν-
 των ἐναγόντων εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ τὴν πρόσδον
 καὶ πέραις τῶν ἀγωγῶν τῶν ὡς ἐκ τῆς δὲ ἐλάτ-
 τοντες τὰ συμφέροντα τῆς Γ. Κάψας καὶ τελευταῖον,

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Κωνσ. Φάκας, εἰς τῶν ἐναγόντων
 εἶναι ἐκτὸς τῆς Κράτης σήμερον.

Γνωστοποιεῖται διὰ τῆς παρόντος εἰς ὅποιον ἀνήκει,
 ὅτι δίδεται προθεσμία εἰκοσιτεσσάρων συναπτῶν ἡ-
 μερῶν, ἀφ' ἧς καταχωρηθῇ τὸ παρὸν εἰς τὴν Γεν.
 Εφημερίδα, νὰ παρεσιόμισαν τὰς ἀντιρρήσεις τε ἐπὶ τῆς
 αἰτήσεως τῆς ῥηθέντος Γ. Κάψας ἄλλως τὸ Δικαστήριον
 θέλει διατάξει ἐπ' αὐτῆς ὅτι οἱ νόμοι διορίζουσιν.

Ἀντίγραφον τῆς παρόντος θέλει δημοσιευθῇ διὰ
 τῆς Γεν. Εφημερίδας, καὶ ἕτερον θέλει ἐγχειρισθῇ πρὸς
 τὸν Κ. Γεώργιον Κοκκίνον δι' ὁδηγίαν τε.

Ἐν Σκύρῳ, τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1831.

Ο Πρέεδρος Π. ΗΛΙΑΔΗΣ.

Ο Γραμματεὺς Γ. Κ. Ἰσχομάχος.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Περὶ τῆς ἐπιδημικῆς λοιμώδους Χολέρας.

Ἡ λοιμώδης Χολέρα εἶναι ἡ ὀλεθριωτέρα καὶ
 τρομερώτερος νόσος ἀφ' ὅσας γνωρίζομεν. Σηληρὰ εἰς

τὰ συμπτώματά της, προδύει εἰς τὰς προσβολὰς
 της, ὀρμητικὴ εἰς τὴν περιόδον της, ἐξολοθρευτικὴ
 εἰς τὰ ἀποτελέσματά της ὑπὲρ πάσας τὰς πληγὰς,
 εἶναι βασανίζουσα τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Καμμία ἄλλη νόσος δὲν συνηθίζει νὰ φέρῃ τὸν ἄν-
 θρωπον εἰς βραχυτέρον χρόνον διάστημα ἀπὸ τὴν καλ-
 λίστην ὑγίαν εἰς τὸν θάνατον μετὰ μεγίστων βασάνων.

Ἡ πανώλης θανατόνους μὲν ἐνίοτε εἰς ὀλίγας ὥρας,
 καὶ κάποτε, ὡς κεραυνός, ἀλλὰ τοῦτο δὲν συμβαίνει
 συχνάκις, καὶ ἡ περιόδός της εἶναι ὡς ἐπιτοπλεῖστον
 μεγαλητέρα.

Καμμία ἄλλη λοιμικὴ ἐπιδημία δὲν συνηθίζει νὰ
 ἐξαπλώνεται τοιοῦτοτρόπως, ἔτε νὰ ἐκτείνῃ τὰς φθο-
 ρὰς της εἰς τόσους τόπους, ἐπαρχίας καὶ χώρας, ἔτε
 εἰς μεγαλήτερον μέρος τῆς οἰκουμένης, ὅσον ἡ Χολέρα,
 ἔτε εἶναι δυσκολωτέρα εἰς τὸ νὰ ἐμποδιθῇ. Αὕτη ἐμ-
 παίζει συχνάκις τὰς καλητέρας προβλέψεις τῆς ἀν-
 θρωπίνης φρονήσεως. Τὸ φαινόμενον τῆτο ἰδιάζει ὅ-
 λως διότι καὶ ἑαυτὸ εἰς τὴν φύσιν τῆς λοιμῆς τέττε,
 καὶ μόνον ἀρκεῖ νὰ τὸν διακρίνῃ ἀπ' ὅλης τῆς ἄλλης.

Κανεῖς ἄλλος λοιμός δὲν εἶναι ἴσως τοσούτον ἄξιος
 τῆς ἐπιμελείας καὶ τῶν φροντίδων τῶν Κυβερνήσεων
 καὶ τῶν Ἀρχόντων, ὅσον ἔτος, ἔτε ἀπατῇ μεγαλητέ-
 ρες ἀγῶνας καὶ δραστικώτερα μέτρα εἰς ἀναχαίτισιν
 τῶν προσδόν τε καὶ ἀπομάκρυνσιν τῆς κινδύνου.

Πολλὰς δυσκολίας ἀπατῇ αἱ περὶ τῆς εἰρημένης λοι-
 μῆς ὑγεινομικαὶ προφυλάξεις, καὶ πολλάκις μένουν ἀ-
 τελεσφόρητοι. Ἀλλ' ὅμως, ὅταν εἶναι φρόνιμοι καὶ
 διευθύνωνται καλῶς, ἀποδίδουσιν προφανέστατα ἐπω-
 φελεῖς, καὶ ὅποτε μάλιστα δὲν ἐπιτύχωσι νὰ ἀνα-
 χιτίσωσι τὰς προσδόν τῆς κακῆς, ὠφελὲν πάντοτε
 εἰς τὸ νὰ ἐλαττώσιν τὴν ἐντασίν τῆς καὶ νὰ κατα-
 στήνουν ὀλιγώτερον φθοροποιὰ τὰ ἀποτελέσματα
 τῆς ἐξαπλώσεώς τε.

Ἡ νόσος αὕτη ἀναφάνεται ἔχουσα εἰδικόν τι μί-
 ασμα, τὸ ὅποιον προσβάλλει τὸ νευρικὸν σύστημα, ἐ-
 ξαιρέτως δὲ τὰ νευρόπλεκτα τῆς ὑπογαστρίας, καὶ τέττε
 ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ νὰ κατασφύρῃ τὸ ζωτικὸν σοιχείον.

Διαδίδεται, καθὼς ἡ βεβωνικὴ πανώλης, ἀλλ' ἡ
 μετάδοσίς της εἶναι μεγαλητέρα ἐκείνης, καθότι κολ-
 λαὶ καὶ χωρὶς τῆς ἀφῆς. Δὲν γνωρίζονται δὲ μάλι-
 στα ἔτι οἱ τρόποι καὶ οἱ νόμοι, καὶ ἔς μεταδίδεται.

Ἄν καὶ δείχνῃ προσέτι πολλὰ φαινόμενα ἀνάλο-
 γα μὲ τὰ τῆς βεβωνικῆς πανώλης καὶ τῆς κίτρινης
 πυρετῆς, εἶναι διάφορος καὶ τέττε καὶ ἐκείνης. Ἀλλ' ὅμως
 αἱ γνώσεις καὶ αἱ γενικαὶ προφυλάξεις αἱ ἀπὸ δι-
 ακρίτου ὠφέλιμοι κατὰ τῆς πανώλης καὶ τῆς κίτρι-
 νης πυρετῆς, προσαρμίζονται καὶ εἰς τῆτο τὸ μίασμα.

τῆς αἰώνιον ταύτην κληίδα τοῦ ἔθνους. Θρηνεῖ, ναί, ἡ Ἑλλάς, καὶ θέλει θρηνεῖ τὸν ἄξιον καὶ ἀγρυπνον κυβερνήτην καὶ πηδάλιου χροῦ της· θρηνεῖ ἐκάστης τάξεως Ἕλληνα τὸν φιλόστοργον πατέρα τοῦ θρηνούμενου πολλῶ μάλλον καὶ οἱ ὑποφαινόμενοι καὶ διχταῦτα καὶ διότι ἐχάσαμεν τὸν ἐνάρετον συμπολίτην μας, εἰς τοῦ ὁποῦ τὴν ἀρετὴν, βελούοιαν, καὶ προστασίαν, ἡλπίζον καὶ χῆρα καὶ ὀρφανὰ, καὶ αἰχμάλωτοι τῆς κοινότητός μας· ἡσθάνθημεν πολλῶ μάλλον δικπεραστικὴν ταύτην τοῦ συμπολίτου μας τῆς κληιδίου ὑστερήσειν, παρ' ἐκείνην τῆς μερικῆς πατρίδος μας. Εἴθε ἤδη ἐκτεθειμένοι εἰς τὸ ἄδηλον, ἐχάσαμεν τέλος τὸ πᾶν. Ἰσχυροῦ μ' ὅλα ταῦτα μικρὸν τὴν θλίψιν μας ἡ ἄοκνος τῶν ὑψηλῶν τῆς Σ. Γερουσίας χρεῶν ἐκτέλεσις, ἥ τις προλαμβάνουσα τὸν ἐπαπειλούμενον γενικὸν ὀλεθρον καὶ τὴν θεοστυγὴν ἀναρχίαν, ὅσπευσεν εἰς σύστασιν τῆς Διοικητικῆς ταύτης Επιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν προσφέρομεν τὴν αὐτὴν, ἣν καὶ πρὸς τὸν ἀοιδιμόν μας συμπολίτην καὶ Κυβερνήτην εὐπεΐθειαν καὶ ὑποταγήν.

Δὲν ἐντρέπομεθα, Σ. Διοικητικὴ Επιτροπὴ, νὰ διακηρύξωμεν ὅτι ὀλίγοι τινὲς τῶν συμπολιτῶν μας ἀπατηθέντες, ἡ καὶ ἀπὸ ἰδιοτελεῖς κινηθέντες σκοποὺς, παρεκτράπησαν τῆς εὐθείας ὁδοῦ, οἵτινες, ἐνδεχόμενον νὰ ἡσθάνθησαν τὸν ὁποῖον τρέχουσι κίνδυνον. Οἱ ὑποφαινόμενοι μ' ὅλα ταῦτα ἀκλόνητοι ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἤδη προσφέρομεν τὴν αὐτὴν ἀπεριόριστον ὑπακοὴν εἰς τὰ καθεστῶτα, εἰς τὴν Σ. ταύτην Επιτροπὴν, εἰς τὸν Σ. Πρόεδρον αὐτῆς τὸν αὐτάδελφον τοῦ συμπολίτου μας Α. Α. Καποδίστριαν, καὶ δὲν θέλομεν πύσει τοῦ νὰ ἀποδιδώμεν εἰς τὴν μακαρίαν ψυχὴν τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου μας, ὡς δεῖγμα τῆς αἰωνίου εὐγνωμοσύνης μας, τὰ ἐκ καρδίας μας δάκρυα, τοὺς δὲ μαιφόνους καὶ πατροκτόνους νὰ παραπέμπωμεν εἰς αἰώνιον ἀνάθεμα.

Ματαβαίνοντες ἐν τούτοις οἱ νομίμως ἐκλεγμένοι πληρεξούσιοί μας εἰς τὰ ἱερὰ χρέη των, οἱ κύριοι Νικολῆς Χατζὶ Δημητράκη Κοτζίᾳ, Ἀνδρέας Γιαννίτζης, Γεώργιος Κανάρης, καὶ Γεώργιος Καλαφάτης, ἐπιφορτίσθησαν νὰ καταβρέξωσι καὶ μὲ τὰ ἀπὸ μέρους ἡμῶν πικρὰ δάκρυα τὸ τριτέταστον λείψανον τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου καὶ συμπολίτου μας, καὶ νὰ ἐξηγήσωσιν προφορικῶς τὴν εὐπεΐθειαν καὶ ὑπακοὴν μας πρὸς τὴν νόμιμον Σ. Διοικητικὴν Επιτροπὴν, καὶ τὴν ἀγανάκτησιν μας ἐναντίον τῶν κακοβούλων, ἰδιοτελῶν καὶ πολεμίων τῆς Πατρίδος.

ὑποσημειούμεθα μ' ὅλον τὸ βελούτατον σέβας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ εὐπεΐθεις πολῖται Ψαριανοί, Χ. Γιάννης Ἀργύρης, Γ. Κανάρης, Α. Βόγιος, Α. Γιαννίτσης, Κ. Κανάρης, Ν. Χ. Δ. Κοτζίᾳ, Χ. Ἀν. Ἀργύρης, Γ. Καλαφάτης, Ν. Γιαννίτσης.
[Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀρθ. 290.]

Ὅτι ἴσον ἀπράχλακτον τῶ πρωτοτύπῳ, ἐπικυραῖ ἡ Δημογεροντία τῶν Ψαριανῶν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Χατζὶ Γιάννης Ἀργύρης, Γ. Κανάρης, Α. Βόγιος.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Κ. Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Ἐκλαμπρότατε,

Αἰσθημα λύπης ἀφόρητον εἰς ποῖον ἄλλον ἢ τὴν Ἐκλαμπρότητά της δύναται ἡ Δημογεροντία αὕτη νὰ ἐκφράσῃ πρεσβύτως! Εἰς σὲ τὸν ἄξιον ἀδελφὸν τοῦ ἀειμνήστου

αγρός της, εἰς σὲ, ὅστις χρεωστεῖς τώρα νὰ θεραπεύσῃς τῆς πατρίδος τὴν ἀφόρητον λύπην καὶ δάκρυα, ὅπως ὁ ἀειμνήστος ἐθεράπευσε τὰς πληγὰς της. Εἰς τὴν Ἐκλαμπρότητά σου μένει πλέον νὰ πρηγορήσῃ τὸν ἀπερριπτότετον παρὰπονεμένον, νὰ περιβαλῇ τὴν χῆραν, καὶ νὰ σώσῃ τὰ ὀρφανὰ τῆς πατρίδος.

Ἡ Δημογεροντία αὕτη καὶ ὁ λαὸς τῆς Αἰγίνης πῶς νὰ μὴ θρηνῇ αἰωνίως εἰς τὴν μακαρίαν μνήμην ἐκείνου, τοῦ ὁποῖου ἴσον πολὺ ἐγνώοισε τὴν ἀγαθὴν ψυχὴν; Ἀλλ' ἐις τὴν μνήμην εἰς τὴν ἀξιοτήτα τῆς Ἐκλαμπρότητός σου καὶ φρονήσεως, ἀληθῶς πιστεύει, ὅτι δὲν θὰ τῆς εἶναι θανατηφόρον τὸ φαρμακερὸν καὶ τρομερὸν ἐκεῖνο ποτήριον, μ' ὅλον ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς τεθλιμμένης νήτου της λαμπρὰ εὐεργετήματα τοῦ ἀοιδίου στιγμιαίως ἀνακαλοῦν τὴν θλίβεραν ὀρφάνισιν της.

Καὶ μὲ ὅλην τὴν ὑψηλὴν ἀφοσίωσιν ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Αἰγίνης, Γ. Λογιωτατίδης, Μ. Μαλουκάς, Α. Δ. Καρύδης, Α. Κάλαβρος, Γιάν. Μούτζης, Ὁ Γραμματεὺς Γ. Ραστής.

Ἀναφύρα τῆς ἐπαρχίας Μεθώνης.
ΠΡΟΣ Τὴν Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπερίγραπτος εἶναι ἡ θλίψις, τὴν ὅποιν ἡσθάνθησαν οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Μεθώνης, ἀκούσαντες τὸ τρομερὸν καὶ αξιοθρήνητον συμβᾶν εἰς τὸν κοινὸν των πατέρα.

Λυποῦνται θρηνούντες ἀκαταπαύστως τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Κυρίου Ἰωάννου Α. Καποδίστρια, καὶ ὀδύρονται διὰ τὴν τραγικὴν δολοφονίαν, τὴν ὁποίαν χεῖρες μαιφόναι τῶν ἐθνοκαταράτων Μαυρομιχαλιδῶν ἔπραξαν ἐπὶ τοῦ σωτήρος τῆς πατρίδος των, ἀφαιρέσαντες ἀπὸ τὴν ζωὴν τὸν ἀοιδιμόν ἐκεῖνον ἄνδρα, εἰς τὸν ὁποῖον χρεωστοῦν οἱ Ἕλληνες μέγα μέρος τῆς ἐλευθερίας των, καὶ διὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ὁποῖου ἡλπίζον νὰ ἐλλιμενισθῶσιν εἰς τὸν εὐρύχωρον λιμένα τῆς ἀνεξαρτητίας, καὶ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν ὅν προέβλετο σκοπὸν.

Ἀναστενάζουσιν, διότι διέλυται οἱ ἀνύητοι τὰς ἐλπίδας των, ἐξοκείλαντες. Φεῦ! εἰς τὸ φορικτὸν ἔγκλημα, διότι ἰδύθησαν ἐκ νέου τὸ πολυπαθὲς Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὰς ἀδυσσοῦς τῶν δυστυχιῶν, καὶ διότι τὸ ἀπεκατέστησαν τέλος πάντων κλονιζόμενον καὶ ἐπαπειλούμενον ἀπὸ ἄπειρα δεινὰ, καὶ ἀπὸ τὰς ἀπευκταίους ἐθελαρσκειας.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἀποδοκιμάζοντες τὰς μισαρὰς ταύτας πράξεις, μὴ ἀνεχόμενοι νὰ ἐπιφορτίζεταί πλέον τὸ ἔθνος μὲ τὰ φθροποῖα ἀποτελέσματα τῶν ῥαδιούργων, κακοβούλων καὶ ἀναξίων τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, ἀπεκηρύττουν αὐτοὺς μέλη σεσηπῶτα τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας, καὶ περιμένουν ἀνυπομόνως νὰ ληφθεῖν μέτρα δραστήρια πρὸς ἐξόντωσιν τῶν τοιούτων φθορέων τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων.

Ἐν τούτοις εὐαρεστούμενοι εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἐκλογὴν ἡ Σ. Γερουσία τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Επιτροπῆς, καὶ μᾶλλον διὰ τὴν προεδρείαν τοῦ αὐτάδελφου τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου, καὶ διακηρύττοντες τὴν εὐπεΐθειαν καὶ ἀφοσίωσιν των εἰς τοὺς καθεστῶτας Ἑλληνικοὺς νόμους καὶ εἰς τὰς καθεστῶτας ἀρχάς, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐξέ-